

מעשי השליחים

במאמר הראשון כתבתי תאיפilos עלכל אשר ¹
החל יטוע לעשות וללמוד : עדיהום אישר לקח למחרם ²
אחרי צותי ברוח הקדש את־השליחים אשר־בתר
ברם : ואשר נסיתתיצב להם ח' באחות רבות אחרי ³
עתו וירא אליהם ארבעים ים וירבר על־מלכות
האלרים : וכאכלו עמהם צוה אתם לבלתי סור ⁴
מירושלים ולהוחיל להבטחת האב אשר שמעתם
מןמי : כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח ⁵
הקדש בקרוב אחרי הימים דאליה : ויהי ⁶

בהתאספם יהיו ויטאלוי לאמר אדניו התשיב בעת
הזאת את־הפלכות לישראל : ויאמר אליהם לא لكم ⁷
לדרעת העתים והזמנים אשר קבע האב בשלחנו שלו :
אכל תשאו גבורה בכוא עלייכם רוח הקדש והיותם ⁸
ערדי בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד־קצת הארץ;
ויהי בכלתו לדבר זאת העלה וهم ראים ויישאו ענן ⁹
מנגד עיניהם : וביתו אחריו השמים בעלותו והנה שני ¹⁰
אנשים לבושי בדים נצבים עליהם : ויאמרו אנשי
הניל מה־חומר ועניכם לשמים זה ישיע אשר
הואלה מעליכם השמים בוא יבוא פאשר ראותם או

12 עליה לפָרֹזִים: ויפנו וילכו ירושלים מתקבר הנקרא
 בר הנזירים והוא קרוב לירושלים כדרך תחום שבת:
 13 ניבאו העירה ויעלו אל גצליה אשר ישובבה פטרוס
 ויעקב ויהונ ואנדרי פילופוט ותומא בר-תלמי ומתי
 14 יעקב בוחלפי ושמعون הקאן ויהודיה בזעקב: כל-
 אלה היו שקדמים זההו בלב אחר בתפלה ובתחנינות
 גם והנשימים עם מרίם אם ישוע ועם אחיו:
 15 ובאים הינם כמו פטרוס ברוח האחים ומקפר שמות
 16 בגהלים יחד במאה ועשרים ואמר: אנשים אחיהם
 צריד הנה שימלא הכתוב זה אשר רוח הקודש דבר
 מוקדם בפי רוד על-יהודיה אשר הנה למליך את-
 17 אפשר ישע: כיינה נמנה אנטו וזכה בגורל השירות
 18 הנה: הנה הוא גנדילו שדה בשכיר הרשאה ויפל
 19 עליון ארצתה ובקע בקע וישפטו כל-מעו: ונודע
 שכבר הנה לכליישבי ירושלים ויקרא בשפטם לשדה
 20 הרוא חקל דמא הוא שדה הינם: כי כהן בספר
 תהילים פרוי טירתו נשמה ואל-ידי בה ישב ואומר
 21 בקדתו יכח אחר: ועלבון צריד שאחר מקדאנשים
 אשר התהלקו אנטו קלימי אשר אנטו ישוע יצא
 22 ובא לפניו: חקל מטבחית יהנן עד-יום הלקחו
 23 מאנטו יהוה עמו לעד תחיתו מן-הנפטרים: ועמדו
 שנים את-יוסף הנקרא בר-שבא והוא מבנה יוסטוס
 24 ואת מטה: ויתפללו ואמרו אתה יהוה היודע כל-
 כלבותך הראתנו מנזנים ראליה את-אחד אשר
 25 בחרת בו: לקחת את-ערל השירות הנה ותשליות
 אשר עבר ממנה יהודה להלך אל-מקום שלו: ויפלו
 פקלות ויפל הנורל על-מיטה וספח אל-עתה עשר
 השליחים:

ב ובזום מלאת שבעת השבועות נאספו כלם לב 2
 אחר: ויהי קול רעש מן-השמי פתאם בקיל רוח 2
 סערה וימלא את-כל-הבית אשר הם ישבים בו:
 ובראייה אליהם לשונות מתפרדות במרה אש ותנחת 3
 אחת אחת על כל-אחר מהם: וימלאו כלם רוח 4
 תقدس ויהלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנים
 דרכם בספר: ובירושלים שכט יהודים יראו אליהם 5
 מבין כלני נמי אשר תחת כלשמי: ויהי בהיות 6
 קול הרעם ההוא יקbez עסרך ויהיו נבקים כי כל-
 איש טמע אתם מדברים במשפט הארץ: ונשתומם 7
 ויתמדו ויאמרו איש אל-רעוז הנה המדברים האללה
 הלא כלם בני הפליל הפה: ואיך שמעים אנחנו אתם 8
 איש במשפט הארץ מולדתנו: פרתים ומרים ועילים 9
 ושבוי ארים נברים יהודה וקפודקה פגטום ואסיה:
 פרוניא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר עלייד קוורי 10
 והבאים מרומי יהודים וגרים: פרתים וערבים הנה 11
 אנחנו שמעים אתם מדברים בלשנותינו גדרות
 האללים: ויתמדו כלם ויבחו ויאמרו איש אל-אהו 12
 מהזאת: ואחרים לעט ויאמרו כרמלאי עסים הפה: 13
 או יעד פטרום ועתמי העשר עמו וישא אחר 14
 קולו ודבר אליהם לאמר אנשי יהודה ושבוי ירושלים
 כלם ואת דעת תרעוו והאות אל-דברי: כי האנשים 15
 האללה לא שבורים הפה באשר אמרתם כי שלוש שעות
 ביום עתה: דיזא האמור עליידי זאל הנביא: וזה 16
 באהריית הימים נאם אליהם אשפך את-ירוחי על-בל-
 בשר ויבאו בנייכם ובנתיכם ובחוריכם הונאות יראו
 ווקניכם חלמות יחלمون: ונם על-עברי ועל-שפחותי 18
 בימים הנקה אשפך את-ירוחי ויבאו: ונתקה מופתים 19

בשמים מפעל ואחות הארץ מפתחת דם ואש ותימרות
 20 עשן: הושמש דברך לחשך והירח קדם לפניו בוא ים
 21 יהוה הבודיל והגURA: היה פל אשור-יקרא בשם יהוה
 22 יפלט: אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע
 הנוצרי האיש אשר נאמין לכם מאת האלים בגבורות
 ובמופתים ובאות אשר האלים עשה על ידו
 23 בהוככם כאשר צעתם גמאותם: אותו תגמסר על פי
 עצת האלים החרצה וידיעתו מקדם לחתם ובידי
 24 רשעים הוקעתם והרגתם: ואלים הקימו מרדמות
 בתקירו את חכלי הרים לפי שלא היה בידו להוכיח
 25 בו: כי רוד אמר עלי שית יהוה לנני תמיד כי
 26 מימני בל-אטוט: לבן שמח לבני ניל בבודי א-
 27 בשרי ישן לבטה: כי לא-תעוז נפשי לשאול לא-
 28 תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארחות חיים שב-
 29 שמחות את פניך: אנשים אדים נגחו לי וארכבה
 אליכם כאשר עם לבבי רוד אבינו מות ונכבר וקברתו
 30 אנטנו הוא עד-הימים הזה: והוא נביא וידע את-
 השבעה אשר נשבע לו האלים (לקיים את-משיח
 31 כפי הבשר) מפרי חלציו להוציאו על-כסאו: לבן-
 בחוותו למרחוק דבר על-תקומת המשיח כי לא-
 32 נעובה נפשו לשאול ונרבשרו לא-ראה שחת: הוא
 ישוע אשר הקים אללים מרדמות ואנחנו כלנו עדים:
 33 ועתה אחרי הנשואו ביום האלים לקח מאת אביו
 את-הבטחת רוח הקודש ונשפך את-אשר אתם ראים
 ושמעים: כי רוד לא עליה השמיימה והנה הוא אמר
 34 נסידיה להלני שב לימי: עד-אשר איביך ברום
 35 לרנגליק: לבן ידע-נא בית-ישראל כלו בדור כי
 האלים שם את-ישוע זה אשר צלבתם לא-הן
 ולמשיח

ולקמְשִׁיחַ:

³⁷ וַיֹּהֵי בָּשְׂמָעָם הַתְּעֻצָּבוֹ אֶל־לִבָּם
וַיֹּאמֶר אֶל־פְּטָרוֹם וְאֶל־שָׁאָר הַשְׁלִיחִים אֲנָשִׁים אֶחָדים
מִה־נָּעָשָׂה: וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹם אֲלֵיכֶם שׁוֹבוּ מִדְרָכֵיכֶם
³⁸ וַיַּטְבְּלוּ כָּל־אִישׁ מִכֶּם לִשְׁמָם יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחַ לְסִלְחַת
חֶטְאֵיכֶם וְקִבְּלַתֶּם אֶת־מִתְּנַת רוח הקדש: כִּי לְכֶם
³⁹ הַהְבָּטָה וְלַבְּנֵיכֶם וְלְכָל־הַרְזּוֹקִים לְכָל־אֲשֶׁר קָרָא
יְהֹה אֱלֹהֵינוּ לָהֶם: וַיַּעֲד עֹד בָּהֶם בְּרָבִירִים אֶחָדים
⁴⁰ בְּרָבָה וַיַּזְהַרְמֵם לְאמֹר הַפְּלַטוּ נֹא מִקְהָדוֹר הַעֲקָש הַלָּה:
וַיַּקְבְּלוּ אֶת־דְּבָרוֹ בְּשֶׁמֶה וַיַּטְבְּלוּ וּבִזְמַן הַהוּא נִסְפוּ
⁴¹ כְּשַׁלְשַׁת אֶלְפִּי נֶפֶשׁ: וַיֹּהֵי שְׁקָדִים עַל־תּוֹרַת הַשְׁלִיחִים
⁴² וְעַל־הַהְתְּחִבָּרוֹת וְעַל־בְּצִיעַת הַלְּחָם וְעַל־הַתְּפִלָּה:
⁴³ וַתִּפְלֶל אִימָה עַל־כָּל־נֶפֶשׁ וּמוֹפְתִים רַבִּים וְאַתָּות נָעָשָׂו
עַל־יָדֵי הַשְׁלִיחִים בִּידֵי שְׁלָלִים (וְאִימָה נְדוּלה הִוָּתָה עַל־
⁴⁴ כָּלָם): וּכְלִידְמָאָמְנִים הַתְּאָחָדו יִתְּהַרְבֵּר וּכְלִידְאָשֶׁר לָהֶם
⁴⁵ הַהָּה לְנַחַת כָּלָם: וַיִּמְקְרֹז אֶת־אֲחוֹתָם וְאֶת־רְכָבָשָׂם
⁴⁶ וַיַּחַלְקֵךְ לְכָלָם לְאִישׁ אִישׁ דַּי מְחַסּוֹרָיו: יוֹם יוֹם רָיוֹן
שְׁקָדִים לְהִוָּת בְּמִקְדֵּשׁ לְבָב אֶחָד וַיַּבְצַע אֶת־הַלְּחָם
⁴⁷ בְּבִית בְּבִית: וַיַּאֲכַלְוּ מִזְוְנִים בְּגִילָה וּבְתָמָם לְבָב וַיַּשְׁבַּח
אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּמְצָאוּ חָנוּ בְּעֵינֵי כָּל־דָּעַם וְהָאָדוֹן הוֹסִיף
יּוֹם יוֹם עַל־הָעֵדה אֶת־הַגּוֹשָׁעִים:

וַיִּפְטָרוֹם יוֹחָנָן דָּיו עַלְים יְחִדו אֶל־הַמִּקְדֵּשׁ לְתְפִלָּה
³ הַמִּנְחָה בְּשָׁעָה הַתְּשִׁיעִית: וְאִישׁ אֶחָד פֶּשֶׁח מִבְּטָן אָמוֹ
הַוָּבָא שְׁמָה אֲשֶׁר הוֹשִׁיבָה יוֹם יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַמִּקְדֵּשׁ
הַגְּקָרָא שַׁעַר הַמִּקְדֵּשׁ לְשָׁאָל מִתְּנָות מִאֵת בָּאי הַמִּקְדֵּשׁ:
וַיֹּהֵי כְּרָאתוֹ אֶת־פְּטָרוֹם וְאֶת־יוֹחָנָן בְּאַם אֶל־הַמִּקְדֵּשׁ
³ וַיִּבְקַש מִאָתָם צְדָקָה: וַיַּסְתַּכְלִיבּוּ פְטָרוֹם וּנְסִימָנָיו
⁴ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן הַבִּיטָה אֲלֵינוּ: נִשְׁתַּמְמֵן אֲלֵיכֶם וַיָּקַרְבֵּן
⁵ לְקַתָּת מִאָתָם מִתְּנָה: וַיֹּאמֶר פְטָרוֹם בְּסִף וּזְהַב אִינְדָּלִי
⁶ וְאַשְׁר

ואשר בקדיו אותו אתנו לך בשם־ישוע הקדשיה הנצרי
 7 קום המתהלך: ויאחו ביד ימינו ויקיימו ויחזקו פתאמ
 8 רגלו וקרסלו: ויקם על רגלו יהלך ויבא אתכם אל־
 המקדש והוא מתקדך ומדלג ומשבח את־אללים:
 9 ויראו כל־העם מתקדך ומשבח את־אללים: ובכירוי
 10 אותו כי הוא הישב לשאל צדקיה בשער המקדש
 11 המהדר ומלאו שמה ותמהן על־הגעשה לו: ויהי הוא
 מchnik בפטרוז וביזהנו וירץ אליהם כל־העם אל־
 12 דאים תקרה אולם של־שלמה וישתו ממו: וירא
 פטרוז ויעז ויאמר אל־העם אנשי ישראל מה
 אתם תמיים על־הדבר הזה ומה חסתכלו בנו באלו
 13 בלחנו ובחסידותנו הוא מתקדך: אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את־עבדו
 ישוע אשר אתם מסרתם ובחשפתם בו בפני פילוטם
 14 בשהיה זו לפטרוז: אבל אתם בחשפתם בקדוש
 ובצדיק ושאלתם שיתנו לכם איש רצח בבקשתו:
 15 ואת־שר החים הטעם אשר דאלים הרים מחרמות
 16 ואנחנו עדים: ועל אמונת שמו חוק שמו את־האיש
 זה אשר אתם ראים ומבירים ואמנתנו בו העלה־הלו
 17 את־ארבה הזאת לעיני בכם: ועתה אמי ידע אני
 18 כי בבלידעת עשיתם נס־אתם גס־ראשיכם: ודאלים
 בכה מלא את אשר הניד מקדם בפי קלינביינו כי
 19 ענה המשיח: לבן הוחמו ושבו וימחו חטאיכם:
 20 למען אשׂר־יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלה את־
 21 אשר יעדו לכם מקדם את־ישוע המשיח: אשר ציד
 שיקבלו אותו השמי עד־ימי שוב כל־הדברים
 לתקומם כאשר דבר האלים בפינביינו לקדושים
 22 מי־עולם: הן משה אמר אל־אבותינו נביא יקים

לְכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִקְרָב אֲחִיכֶם כִּמְנִי אֱלֹי תְּשִׁמְעֵין
 כָּל אֲשֶׁר יָדַבֵּר אֲלֵיכֶם: וְהִיא בְּלִדְגַּפֵּשׁ אֲשֶׁר לֹא
 תְּשִׁמְעֵן אֶל־הַנְּבִיא הַרוֹא וְנִכְרְתָה מִעֵמֶיךָ: וְנִמְצֵא
 הַנְּבִיאִים מִשְׁמוֹאָל וְאֲשֶׁר נִבְאָו אַחֲרֵיו כָּלָם הַגִּידֵז
 מִרְאֵשׁ אֶת־הַיָּמִים דָּאָלָה: אַתָּם בְּנֵי הַנְּבִיאִים וּבְנֵי
 הַבְּרִית אֲשֶׁר כְּרָתָה דָּאָלָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ בְּאָמָרָו אֶל־
 אֲבָרְדָּם וּבְרָכָתוֹ בְּקוּרְעָךְ כָּל מִשְׁפָחוֹת דָּאָרָמָה: לְכֶם
 בְּרָאָשׁוֹנָה הַעֲמִיד דָּאָלָה אֶת־עֲבָדוֹ יְשֻׁועַ וַיְשַׁלְּחוּ
 לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּשִׁובְכֶם אִישׁ מִרְעָעֵן מַעַלְלִיכֶם:
 וַיְהִי בְּדָבָרָם אֶל־הָעָם וַיְקַיְּמֵי עֲלֵיכֶם הַבְּנִים וַיַּגְדֵּל 4
 הַמִּקְדֵּשׁ וְהַצְדִּיקִים: כִּי תְּהִרֵּה לְהַמָּעָד עַל־אֲשֶׁר לְפָנָיו 2
 אֶת־הָעָם וְהַגִּידֵז אֶת־תְּחִיתַת הַמְתִים בַּיְשֻׁועַ: וַיְשַׁלְּחוּ 3
 יְדֵם בְּהָם וַיְיִיחְוֹם בְּמִשְׁמָר לְמִתְּרָת הַיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם
 עָרֵב: וּרְבִים מִהַּשְׁמָעוֹת אֶת־הַדָּבָר הָאמִינָה וַיְהִי 4
 מִסְפָּרִים כְּחַמְשָׁת אֶלְפִים אִישׁ: וַיְהִי מִפְּנֵיהֶן וַיַּקְהֵל 5
 שָׂרֵיהֶם רַאשֵּׁיהם וּזְקִנֵּיהם וּסְפִרְיָהֶם יְרוֹשָׁלָיִם: וַחֲנָן 6
 הַבְּהֵן הַגְּדוֹלָה וְקִיפָּא וַיְזַקֵּן וְאַלְכְּסְנְדְּרוֹם וְכָל אֲשֶׁר
 מִמִּשְׁפָחַת הַבְּהֵן הַגְּדוֹלָה: וַיַּעֲמִדוּ אֶתְכֶם בְּפָתוֹךְ וַיְשַׁאֲלוּם 7
 לְאָמֵר בָּאיִזָּה כַּח וּבָאיִזָּה שֵׁם עֲשִׂיתֶם זֹאת: וַיִּמְלָא 8
 פְּטָרוֹם רֹוחַ הַקְדֵּשׁ וַיֹּאמֶר אֶלְيָהּ שְׁמַעַנִי רָאשֵׁי הָעָם
 וּזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל: אִם־אָנוּ נִחְקָר הַיּוֹם עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר 9
 עָשָׂינוּ לְאִישׁ חֹלֶה וּשְׁאַלְפָתָם בַּמָּה זֶה נִשְׁעָעָה: וַיְדַע 10
 לְכָלֶיכֶם וּלְכָל־עַם יִשְׂרָאֵל בִּירְבָּשָׁם יְשֻׁועַ הַמְּשִׁיחַ הַגְּדוֹלָה
 אֲשֶׁר צָלַבְתָּם וְאֲשֶׁר דָּאָלָה הַאֲלֹהִים הַקִּימָוּ מִן־הַמְתִים בְּשֶׁמוֹ
 עַמְּדָה דָּאָלָה הַזָּהָר בְּרִיאָה לְפָנֵיכֶם: וְהַזָּהָר הַאֲבָן אֲשֶׁר 11
 מְאַסְתָּם אַתָּם הַבּוֹנִים וְתָהִי לְרִאשָׁה פְּנֵיהֶן: וְאַיִן תִּשְׁוֹעָה 12
 בְּאַחֲרֵבִי לֹא נִפְנֵן תְּחִת הַשְׁמִים שֵׁם אַחֲרֵבִי לְבַנֵּי אָדָם
 אֲשֶׁר־בָּבוֹ נִשְׁעָעָה: וַיְהִי בְּאַשְׁר רָאוּ אֶת־אָמֵץ לְבִבְרִיעָם 13
 וַיַּוְתַּקְנֵן

וירקנו והבינו כי קדיזות הפה ולא בעלי-הכמה
 ויתמכו והם הבירז כי הוא חולבים עם-ישוע: אבל
 בראותם את־האיש הערפָא עמד אצלם לא מצאו
 לדבר נגידם דבר: ויצאו אתם לצתת חוצה מטהרין
 ויתיעטו יחו: ויאמרו מהגעשה לאנשים האלה תה
 אות גלי נעה על־ידיהם ונמ־מפרקם לכל־ישבי
 ירושלים ולא נבל לבחש בו: אך למען לאירבה
 הדבר בעם ויפרץ נערזהם לבתי רבר עוד לכל־
 אדם בשם הזה: ויראו אתם ויצוום אשר לא־דבר
 דבר ולא ילמדו בשם ישוע: ויענו פטורים וירקן
 ויאמרו אליהם הנכוון הוא לפני האלים שמע לכם
 תהר משמע לאלים שפטו אתכם: כי לא נבל אנחנו
 לחדר לדבר את אשר ראיינו ושמענו: ויסיפו לנער־
 בם ויפטרו אתכם באשר לא־מצאו דבר לעונש אתכם
 מפני העם כי כלם מהללים את־האלים על־געשה:
 כי בז־ארבעים שנה ומעלה היה איש והוא אשר
 געשה עצמו אות הרפואה הזאת: ואחרי הפטורם
 באו אליויהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם
 ראש הכהנים והזקנים: ויהי באשר שמעו את־זאת
 ישאו את־יקולם בלב אחד לאלים ויאמרו אלי אתה
 האל העשה את־הشمים ואת־הארץ ואת־הימים ואת־כל־
 אשר־ם: אשר אמרת בפי עבדך דוד (אבינו ברוח
 הקדש) למה רגשנו נוים ולאמים יהש ריק: ויתיצבו
 מלכי הארץ ורוזנים נסרו יחד עלייהו ועל־משיחו: כי
 אמנים נסדו (בעיר הזאת) הורדים ופנויים פילוטס
 עסידגויים ולאמי ישראל על־ישוע עבדך הקדוש אשר
 משחת: לעשות את אשר זיך ועצתך מקרים גורה
 להזות: ועתה אלני ראה את־גערתם ותן לעבדך
 לדבר

לדבר אֶת־דְּבָרֶךָ בְּכָל־אֶמֶץ לֵבָם: בָּגַטְתָּךְ אֶת־זִידָךְ³⁰
 לְמַרְפָּא וְלַתָּחַת אֲתוֹת וּמוֹפְתִים בְּשָׁם יִשְׁעֵץ עַבְדָךְ
 הַקָּדוֹשׁ: וַיַּהַי בְּאַשְׁר הַתְּפִלָּיו וַיַּנִּعַת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא
 נִקְהָלִים שֶׁם וַיִּמְלָאוּ בְּלָם רוח הקדש וַיֹּאמֶר אֶת־דְּבָר
 דָּאָלְהִים בָּאֶמֶץ לְבָבֶךָ: וְקַהֵל הַמְּאָמִינִים הַהִיא³²
 לְהַמְּלָא לְבָב אֶחָד וּנְפָשָׁת אַחֲת וְאֵין אִישׁ מִהֶּם אוֹמֵר עַל־
 אֲשֶׁר בַּיּוֹדָיו לִי הוּא כִּי הַכְּלָל הַהִיא לְהַמְּלָא לְנַחֲלַת כְּלָם:
 וּבְגַבּוֹרָה רַבָּה יַעֲדֵיו הַשְׁלִיחִים עַל־תְּקֻמַת הָאָדוֹן יִשְׁוע³³
 וְסִיסְדָּר גַּדּוֹל הַהִיא עַל כְּלָם: כִּי לְאִידְיהָ בָּהָם חִסְרָה דָּבָר³⁴
 כִּי כָּל־בָּאָלִי שְׁדוֹת וּבָתִים מִכְרֵו אָתָּם וַיְבִיאוּ אֶת־כְּסָף
 מִחְיָרִים: וַיִּשְׂמַחוּ לְרַגְלֵי הַשְׁלִיחִים וַיַּפְנוּ לְכָל־אִישׁ³⁵
 וְאִישׁ דַי מִחְסָרוֹ: וַיַּסְתֵּחַ אֲשֶׁר בְּנוֹתָיו הַשְׁלִיחִים בְּשָׁם³⁶
 בְּרִיאָה פְּרוֹשָׁו בְּנַהֲנָמָה אִישׁ לְבִית לִי אֲשֶׁר נָלַד
 בָּאָרֶץ קִיפְרוֹס: גַּסְיָלוּ הַהִיא שָׁדָה וַיִּמְכְּרֵהוּ וַיָּבֹא אֶת־³⁷
 הַכְּסָף וַיִּשְׂמַחוּ לְרַגְלֵי הַשְׁלִיחִים:

וְאִישׁ אֶחָד וְשָׁמוֹ חֲנִינָה וְאֲשָׁתוֹ שְׁפִירָה מִכְרֵא אֶת־⁵
 אֲחוֹתוֹ: וַיַּקְחֵח מִדְהַמְּחִיר וַיַּסְתַּר וְאֲשָׁתוֹ יִדְעַת גַּם־הִיא²
 וַיַּלְקַח אֶחָד הַבִּיא וַיַּשֵּׂם לְרַגְלֵי הַשְׁלִיחִים: וַיֹּאמֶר פָּטְרוֹס³
 חֲנִינָה לְפָה זֶה מָלָא הַשְּׁטָן אֶת־לְבָבֶךָ לְשָׁקָר לְרוֹת
 הַקָּדוֹשׁ וְלְהַסְטוֹר מִמְּחִיר הַשָּׁדָה: הַלֹּא שְׁלָקָה הַהִיא טָרַם⁴
 הַמִּכְרֵהוּ וְגַם־אַחֲרֵי נִמְפַר הַהִיא בְּיַדְךָ אֶלְמָה שְׁמַת עַל־
 לְבָבֶךָ הַדָּבָר הַהִיא לֹא שְׁקָרָת לְבַנֵּי אָדָם כִּי אִם־
 לְאֱלֹהִים: וּבְשָׁמַע חֲנִינָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים נָפַל⁵
 אֶרְצָה וַיָּגֹעַ וַתַּהַיֵּד אֶרְצָה גְּדוֹלָה עַל כָּל־הַשָּׁמָעִים:
 וַיַּקְוֹמוּ הַצּוּדִים וַיַּאֲסִפוּ אֲתוֹ וַיִּשְׁאֲרוּ הַחִיצָה וַיִּקְרְדוּ⁶:
 תָּהִי כְּמַשְׁלֵש שָׁעוֹת וַתָּבָא אֲשָׁתוֹ וְהִיא לֹא יִדְעַת אֶת־⁷
 אֲשֶׁר נִעֶשֶּׂה: וַיַּעֲנֵן פָּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶלְיהָ אָמְרִי־לִי⁸
 הַבְּמַחִיר הַהִיא מִכְרָתָם אֶת־הַשָּׁדָה וַתֹּאמֶר הַן בְּמַחִיר

9 הנזה: ויאמר פטuchos אלה למה זה נעצתם לנפות
 אתחדוח יודהה הנזה בפתח רגלי המקברים אתחדוח
 10 ונשאו אתך החוצה: ותפל פתאム לרגלו ותנווע
 והגערים באו והגה מטה ונישאה החוצה ויקברוה אצל
 11 איש: ותהי יראה נדולה על כל-הקהל ועל כל-
 12 השמעים את-אליה: ויעשו אותן ואלהות ומופתים
 רבים בקרב העם על-ידי השליחים וכולם נאספו לב
 13 אחד באולם של-שלמה: ומן-האחרים אין איש אשר
 14 מלאו לבו להלות עלייהם והעם הזקיר אותם: ועוד
 נספחו מאמינים אל-הארון אנשים ונשים הרבה מאד:
 15 עד בירנשאו את-החולמים אל-הרחות וישימים על-
 מטוות ומשקבות למען אשר ילק פטuchos ונפל אנדצלו
 16 על-אחד מהם: ונמס-המנזען הערים אשר מסביב
 נקבעו ירושלים מבאים את-החולמים ואת-הנלחצים
 17 מרוחות טמאות וירפאו כולם: ניקם הבחן
 הנדול וכל אשר אותו והם אנשי בת הצדוקים וימלאו
 18 קנהה: וישלחין בשליחים ויתננס במשמר אשר
 19 לעיר: ויהי בלילה ויפתח מלאך יודה אתחדליך בית
 20 הפלא וויצאים לאמר: לך והתיצבו במקדש ודברו
 21 אל-העם את-בל-דברי החיים האלה: והם בשמעם
 אחזאת באו אל-המקדש בהיות הבקר וילמדו שם
 נושא הבחן הנדול ואשר אותו ויקראו אל-סנהדרין
 ואל-בלזוקני בני ישראל וישלו אל-בית האסורים
 22 להביא אותם: וילכו המשרותים ולא מצאים בבית
 הפלא וישובו ונגידו לאמר: באנו והגה בית האסורים
 סגור וمسגר והশמרים עמדים על-הפתח וגפתח ולא
 24 מצאו בו אדים: ויהי בשמע נגיד המקdash וראשי
 הבחנים את-הקדרים לאלה ויהו נבוכים עליהם
 ויאמרו

ויאמרו מה תדרה זהות: ואיש אחד בא וגיד לדם ²⁵
 לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשבר עמידם הם
²⁶ במקdash ומילמדים את העם: וילך שמה הנגד
 ומשרתו ויקחם אקליל בחזקת כי יראו מפני העם פן
 יסקלום: ויביאו אתם ויעמידו לפניהם סנהדרין וישאלם
²⁷ הפלון הנודול לאמור: הלא צוה צוינו עליכם לבתי
 למך בשם הזה והעה מלאתם את ירושלים חורתכם
 ותחפשו להביא עליון את דמי האיש הזה: ויעז פט祖ס ²⁹
 והשליחים ויאמרו הלא עליון להקשיב בקהל אליהם
³⁰ מהקשיב בקהל בני אדם: אלני אבותינו הקים את
 ישוע אשר שלחתם ירכם בו ותתלו אותו על העץ:
³¹ את זה נשא דאליהם בימינו לשדר ולמושיע למת
³² תשובה לישראל וסליחת החטאיהם: ואנו צדוי על
 אלה ונשידות הקדש אשר נתנו אותו דאליהם לשמעים
 בקהל: ויהי בשמעם ויגע בהם עד נפשו ויתעצז להרונ ³³
 אתם: ויקם בסנהדרין אחד מקדשפרושים גמiliaל שמו ³⁴
 והוא מורה התורה מכבר בעני קל-העם ויצו להוציא
³⁵ את יהשליחים החוצה לזמן מעט: ויאמר אליהם אני
 ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה
 שתעשו להם: כי לפני הימים האלה קם תודם ויתן ³⁶
 את נפשו באחד הגוזלים וידבקרנו באربع מאות
 איש ויהרנו ויתפרדו כל אשר שמעו אליו ויהיו לאין:
³⁷ ואחריו קם יהודה גלילי בימי ההפקר ניסת עם רב
 אחריו ונשד הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפטרו:
 ועתה אני אמר אליכם חדרו לכם מנזינים האלה ³⁸
 והעיזו להם כי העזה והפעלה זאת אסיפהת אדם
 היא תפָר: ואסיפהת האלים היא לא תוכלו להפר ³⁹
 אותה פוניתפְּצָאו גלחמים את דאלאים: וישמעו אליו ⁴⁰
 ויקראו

וַיָּקֹרְא אֶת־הַשְׁלִיחִים וַיֵּלֶךُ אֲתָם וַיֵּצְאוּ אֲשֶׁר לֹא יָדְבָרוּ
 41 בְּשָׁם יְשֻׁעָה וַיַּפְטְּרוּ אֶתְכֶם : וַיֵּצְאוּ שָׁמְחִים מִלְּפָנֵי
 42 סְנַהֲרָרִין עַל־כִּי זָכוּ לְשָׂאת עַל־שְׁמוֹ כָּלִמְדָה : וְלֹא חִדְלָה
 כְּלִיוֹם לְלִפְנֵר בַּמְקָדֵש וּבְמִתְחִימָה וְלִבְשָׁר אֶת־בְּשָׂורָת
 יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה :

6 בָּיִמִים הָהִם בְּאֲשֶׁר רַבּוּ הַתְּלִמְדִים הָיִיתָה תְּלִונָה וּ
 הַיְהוּדִים הַיּוֹנִים עַל־הַעֲבָרִים עַל־אֲשֶׁר הָעָלִימָיו צִינִים
 מְאַלְמָנוֹתָיהם לְבִלְתִּי־תָהָת לְהַן יוֹם יוֹם אֶת־אַרְחוֹתָן :
 2 וַיָּקֹרְא שְׁנִים הַעֲשָׂר אֶת־דְּמָנוֹן הַתְּלִמְדִים וַיֹּאמֶר לֹא־
 נָאוּה לְנוּ כִּי נָעוֹב אֶת־דְּבָר הָאֱלֹהִים וַיְשִׁמְשֵׁ אֶת־
 3 הַשְׁלָחָנוֹת : לְכָן אֲחֵי בְּרוּדָלְכָם שְׁבָעָה אֲנָשִׁים מִקְרָבָכָם
 אֲשֶׁר שֵׁם טוֹב לָהֶם וּמְלָאִים רוח הַקָּדֵש וְחַכְמָה
 4 וַיַּפְקִידָם עַל־הָעֵנָץ הַזֶּה : וְאֶنְהָנוּ נִשְׁקָדָעַל־הַתְּפִלָּה
 5 וְעַל־שְׁמוֹשׁ הַדָּבָר : וַיְיַטֵּב הַדָּבָר לִפְנֵי כָּל־הַדָּמָנוֹן
 וַיִּבְחַרְוּ אֶת־אַסְטְּפָנוֹס אִישׁ מֶלֶא אַמְנוֹנָה וְרוּחָה הַקָּדֵש
 וְאֶת־פִּילָּפּוֹס וְאֶת־פְּרוֹכָרוֹס וְאֶת־עִקְנָר וְאֶת־טִימָנוֹן וְאֶת־
 6 פְּרָמִינָס וְאֶת־נִיקָלָם גָּר אַנְטִיזְכִּיא : אֶת־אֱלֹהָה הָעַמְדוּ
 לִפְנֵי הַשְׁלִיחִים וַיַּתְפְּלִלוּ וַיִּסְמְכוּ אֶת־יִדָּיהם עַלְיָדָם :
 7 וַיְהִי דְּבָר הָאֱלֹהִים חֹזֶק וְגָדֵל וַיַּרְבֵּב מִסְפֵּר הַתְּלִמְדִים
 בִּירוּשָׁלים עַד־מָאָר וְגַמְדָנוֹן רַב מִזְהָבָהִים הַטו אֶת־
 8 לִבָּם אֶל־הַאַמְנוֹנָה : וְאַסְטְּפָנוֹס מֶלֶא *חִסְדָּי
 וְגִבְּרוֹה וַיַּעֲשֵׂה אֶתְהָזָה וּמִזְמָתִים נְדוּלִים בְּקָרְבֵּהָם :
 9 וַיָּקָומְ אֲנָשִׁים מִבֵּית־הַבְּנָסֶת הַנִּקְרָא עַל־שֵׁם הַלִּיבְרָטִינִים
 וְשָׁלִ-קוּרִינִים וְאַלְכְּסָנְדְרִינִים וּמִן־בְּנֵי קוּלִיקְנָא וְאַסְּרָא
 10 וְתַּוְעֲבָהוּ עַמְּדָאַסְטָפָנוֹס : וְלֹא יָכְלוּ עַמְּדָה לְגַדְרֵה הַחַכְמָה
 11 וְהַרְוחָ אֲשֶׁר־דָּבָר בּוּ : נִסְיוֹתו בּוּ אֲנָשִׁים לְאָמֵר שְׁמַעַנוּ

אותו מדבר נזירים במשה ובאללים: ויעזרו אתידם ¹²
ואת-הזכנים והטופרים ניקומי עלייו ויחטפו ויביאו
לפני סנהדרין: ויעמידו עד שקר אשר אמרו באיש ¹³
הזה איש חיל להטיח דבריהם נגיד מקום הקדש הזה
ונגיד הטעורה: כי שמענו אמר זה ישע בגורי יתע ¹⁴
את-המקום הזה וישנה את-החקים אשר מסר לנו
משה: ויסתכלו בו כלחישבים בסנהדרין ויראו והנה ¹⁵
פנוי בפני מלאך אללים:

ויאמר הכהן הנדול האמת דברם: ניען ויאמר ⁷
אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הקבוד נרא אַל-
אברהם אבינו בהיותו בארץ נהרים טרם ישב בחרן:
ויאמר אליו לך מארץ ומפולחת ובא אל-הארץ ³
אשר ארוך: ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי ⁴
מות אביו העביר אותו משם אל-הארץ הזאת אשר אתם
ישבים בה ביום הזה: ולא נתן לו בה נחלה אף-לא ⁵
מדרך פרידג'ן ויבטה לתקה לאחוזה לו ולוקעו אברון
בטרם הויה לו בן: ויאמר לו אללים בירג' יהה זרע ⁶
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה:
וגם אתידני אשר יעבדו דן אני אמר אללים ואחריכן ⁷
יצאו ויעבדוני במקום הזה: ויתנו לך את-ברית המילה ⁸
ובן הוליד את- יצחק וימל אותו ביום השmini ויצחק
הולד את-יעקב ויעלב הولد אתשנים עשר האבות:
ונקנאו האבות ב יוסף וימברו אותו מצרים ואלים ⁹
הוה עמו: ויצילחו ממל-צחותיו וייתנו לו חן וחבמה ¹⁰
לפני פרעה מלך מצרים וישימחו שליט על-מצרים
על בלתיתו: וזה רעב על-בלארץ מצרים ובגען ¹¹
ונקרה גוזלה ואבותינו לא-מצאו אבל: וישמע יעקב ¹²
בי-ישראל במצרים וישלח-שם את-אבותינו בפעם

13 קראשונה: ובפעם השנית התרdue יוסף אל אחיו
 14 ומולדת יוסף נגלהה לפרעיה: וישלח יוסף ויקרא
 15 ליעקב אביו ולבֶל-משפחתו שבעים וחמש נפש: וירד
 16 יעקב מצרים וימת הוא ואבותינו: ויבאו שכמה
 17 ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בגדה מוד
 18 אבי שכם: ויהי כאשר קרבה עת השבעה אשר
 19 נשבע אליהם לאברהם ונגדל העם וירב במצרים:
 18 עד בירקם מלך אחר אשר לאידע את-יוסף: וזה
 19 התchapם למשפטנו ונרע לאבותינו להשליך את-
 20 עליהם אל-פני השדה לבליתי החותם: בעת הריא
 נולד משה ויהיר טוב אליהם ויהי אמון בבית אביו
 21 שלשה ירחים: ובאשר להשליך אספה אותו בחפרעה
 22 ותנידלו לה לבן: וילמד משה בכל-חכמת מצרים
 23 ויהי גבור ברברים ובמעשים: ובמלאתלו ארבעים
 24 שנה עלה על-ליבו לפך את-אחיו בני ישראל: ורא
 איש אחד מעשך חכם וישע לו ויקם נקמת הפה
 25 בהפכו את-המצרים: ניחשב בלבבו כי יבini אחיו
 אשר על-ידי יתן האלים להם תשועה והם לא הבינו:
 26 ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצחים ובקש לעשות
 שלום ביניהם לאמור אנשים אחיהם ולמה תעש
 27 איש את-אחיו: והעשה את-רעהו הדפו לאמור מ-
 28 שמק לאיש שער ושפט עליינו: הלהרגני אה אמר
 29 כאשר דרשת את-המצרים: ויברך משה על
 הדבר הזה ויהיר הארץ מזמן ויזכר שם שני בנים:
 30 ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו * מלאך במדבר דר
 31 סיני בלבתאש מתוך הסנה: וירא משה ויתמה על

המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו: אַנְכִי
 אֱלֹהִי אֶבָּותִיךְ אֱלֹהִי אֶבְּרָהָם אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב
 נִחְרֵד מֹשֶׁה וַיַּרְא מִתְבִּיט: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי יְהוָה שֶׁל
 נִצְחָק מִעֵל רְגֵלֶךְ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה עֹמֵד עָלָיו
 אֲדָמָת־לְקָדְשָׁךְ דַּוָּא: רָאָה רָאִיתִי אֶת־עַנִּי עַפְרֵי אֲשֶׁר
 בְּמִצְרִים וְאֶת־נַאֲקָתָם שְׁמֻעָתִי וְאֶרְדָּה לְהַצִּילָם וְעַתָּה
 לְכָה וְאַשְׁלַחְךְ מִצְרִים: הַזָּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר בְּחַשְׁדָבוֹ
 לְאֹמֶר מַיְ שָׁמֶךְ לְשָׂר וּשְׁפָט אֶתְךָ שָׁלֹחַ אֱלֹהִים לְשָׂר
 וְנָאֵל בַּיד הַמֶּלֶךְ הַנָּרָא אֱלֹהִי בְּסִנְהָה: וְזֹא הַזִּיאָם
 וְעַש אֶתְחֹות וְמִפְתִּים בְּאָרֶץ מִצְרִים וּבְיִםְסוֹף וּבְמִדְבָּר
 אֲרָבָים שָׁנָה: הַזָּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
 נִבְיא מִקְרָב אֲחֵיכֶם בְּמִנְיָן יְכוֹם לְכֶם יְהוָה אֱלֹהִיכֶם
 אֱלֹהִי תְּשִׁמְעוֹן: הַזָּא אֲשֶׁר הָיָה בְּקֹהֶל בְּמִדְבָּר עַמִּי
 הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר אֱלֹהִי בְּהָר סִינִי וְעַם־אֶבְוָתִינוּ וְאֲשֶׁר
 קָבַל דְּבָרִים חַיִם לְתַת לְעֵן: הַזָּא אֲשֶׁר אֶבְוָתִינוּ לֹא
 אָבוּ לְשָׁמֵעַ לוֹ וְיָמָסוּ אֶתְךָ וְלָבָבָם פָּנָה מִצְרִים:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי אֶחָרֶن עֲשֵׂה־לְנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יָלֹט לִפְנֵינוּ
 כִּי זֶה מֹשֶׁה אֲשֶׁר הָעָלָנוּ מִאָרֶץ מִצְרִים לֹא יַדְעֵנוּ מִהָּ
 רֹוחָה לוֹ: וַיַּעֲשֵׂה עֲגָל בְּיִמִּים הָהָם וַיַּבְחוּ וְבָחוּ לְאָלִיל
 וַיַּשְׁמַחוּ בְּמַעֲשָׂה יְדֵיכֶם: וַיַּפְנֵן מִמֶּם הָאֱלֹהִים וַיַּתְּנֵן
 לְעַבְדָּךְ אֶת־צָבָא הַשְׁמִימָם כְּפָתֹוב בְּסֶפֶר הַגְּבִיאִים הַזּוּבָחִים
 וּמִנְחָה הַגְּשֻׁתָּסִילִי בְּמִדְבָּר אֲרָבָים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 וַיַּשְׁאַתֶּם אֶת סְכָת מַלְכָם וְאֶת־כּוֹכֶב אֱלֹהִיכֶם *רַמְפָן
 הַצְלָמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהַשְׁתַּחוּת לְהָם וְהַגְּלִיתִי אֶתְכֶם
 מִהְלָאָה לְבָבֶל: מַשְׁבֵּן הַעֲדּוֹת הָיָה לְאֶבְוָתִינוּ בְּמִדְבָּר
 אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה בְּתַבְנִית אֲשֶׁר רָאָה בְּאָשֶׁר צָה אֶתְךָ

המדבר אליו: ואבותינו לכךו ונסחביrho אTEM ה⁴⁵
 ויהושע ברשותם את ארחות הנויים אשר גרש אתם
 אליהם מפני אביהם עד ימי רוד: וזה מצא חן
⁴⁶ בעין אליהם וישאל למצא משכנות לאלהו יעקב:
 ושלמה בנהלו בית: אבל העליון לא ישפנו בחוכמות
⁴⁷ מעשי ידים באשר אמר הנביא: השמים כסאי והארץ
 הרים רגלי איזה בית אשר תבננו לי אמר דוד ואיזה
⁴⁸ מקום מנוחתי: הלא אהכל אלה קידעתה: קשי
⁴⁹ ערכ וערלי לב ואוניס ממירים היותם תמיד בראש
⁵⁰ הقدس כאבותיכם בסראתם: מי מהגביאים אשר לא
⁵¹ רדפוה אבותיכם אף המיתו את המברחים מקדש
 ביאת הצדיק אשר עתה היותם אתם מוסריו ומרצחו:
⁵² אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכיה
⁵³ הפלאים ולא שמרו אותה: ויהי בשמעם
⁵⁴ את אלה ונגע בהם עד נפש וחרקן עליו שעיהם: והוא
 מלא רוח הקדש ניבט השמיימה ונרא אתיכבוד אליהם
⁵⁵ ואתישׁע נצב לימין האלים: ויאמר חני ראה את
 השמים נפקחים ואת ברהדים נצב לימין האלים:
⁵⁶ ונעכו קול גדוֹל וגאטמו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם
⁵⁷ יחד: וירחפה חוצה לעיר ויסקרו אותו באבני
 והעדרים פשטו את בגדיהם לרגלי בטור אחד ושמו
⁵⁸ שאל: ויסקרו את אסתפנום והוא משיע ואמר אידי
⁵⁹ ישוע קיבל את רוחך: ויכרע על ברקיו ויזעק קול גדוֹל
 זהה אלת שמר להם את חמטה להו ויהי אחרי דברו
 כדבר הזה ויישן:

8. ושאל נסרו רוח רצח בהרנותו ותהי ביום ההוא ח
 רדיפה נזולות על הקהלה אשר בירושלים ויפש כלם
² בערי יהודה ועמן לבר מחתוליהם: ואנשיהם יראי
 אליהם

אללים נשאו את אספנותם ויקברדו ויספחו עלי
מספר נזול: ושאל החריב את הקהלה וישוטט
בכתיים ויסחוב משם אנשים ונשים ויסגרם לבלא: 3
והנפוצים עברו הארץ ויבשו את הארץ: 4
ופילפים ירד אלעיר שמרון ויכרו להם את המשיח: 5
ויקשבד מן העם לב אחד לאמרי פילפים בשמצם 6
ובראותם את דאות אשר עשה: כי רבים היו אחדו 7
רוחות הטמא ורוחות צאו מהם צעקות נזולה
ורבים נקי אברים ופשתים ונרפאו: ותהי שמחה נזולה 8
בעיר הריא: ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים 9
בעיר מכתף ומבהיל אתיהם שמרון באמרו על גפשו
בנדול הוא: ובלם הקשיבו אליו מקטנים ועד נזולים 10
לאמר זה הוא גבורת האלים נזולה: ויקשיבו אליו 11
על הדעת מבהיל אותם בקשי ימים רבים: והוא באשר 12
האמית לפילפים בבשרו את מלבות האלים ואת-ש-
ישיע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ויאמן שמעון נס- 13
הוא ויטבל וידבק בפילפים וירא את דאות והפתחים
הנידלים אשר נעשו ויתמה: וישמעו השליחים וישלחו
בירושלים ברקלה שמרון את דבר האלים וישלחו
אליהם את פטרוס ואת יוחנן: וירדו שם ויתפללו 15
בעדרם אשר יקבלו את רוח הקדש: כי הרוח לאצלחה 16
עד עשרה על אחד מהם וهم רקינטבלים לשם הארץ
ישוע: ויסמכו את יוחנן עליהם ויקבלו את רוח 17
הקדש: והוא בראות שמעון כי נתן רוח הקדש בסמיכת 18
די השליחים ויבא לפניהם כסף: ויאמר תננה נס- 19
לי שלטון שלטון היה אשר קיבל את דמות הקדש כל
אשר אשים עליו אתידי: ויאמר אליו פטרוס כסוף 20
זה אקה לאבחן יין אשר אמרת לקעת ב מחיר את
מתת

21 מפתה האלים: איזילך חלק ונורל בקדבר הוה כי לבקב
 22 איןץ ישר לפני האלים: ועתה שוב מרעתק ואת
 23 והתחן אל-אללים אולי פסליה לך מונחת לבך: בך
 ראה אנבי כירכאת כדי מזרות רוש וחרצבות רשו:
 24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל-יהוה
 25 לבליך-בוא עלי דבר מכל אשר אמרתם: ותמה
 העידו ורבריו את-דבר יהוה וישבו ירושלים ויבשרו
 את-הבטורה בכפרים רבים אשר לשמרונים:
 26 וידבר מزاد-יהוה אל-פילפים לאמר קום לך הנגה
 27 על-הרכך נירכת מירושלים עתה והוא חרבך: ויקם
 מלך והנה איש כוש סרים ושליט לכנען מלפת-בוש
 וממיה על-כל-גנזה אשר עליה אל-ירושלים להשתחות:
 28 והוא בשובו והוא ישב על-הרבעתו וקרא בספר ישעה
 29 הנביא: ויאמר הרוח אל-פילפים גשה והלכה על-
 המרכיבה זאת: וירץ פילפים אליה וישמע אותו קרא
 בספר ישעה הנביא ויאמר הגם תבין את-אשר אתה
 31 קרא: ויאמר ואיכה אובל ואין איש אשר ידרי
 32 ויבקש מאית פילפים לעלות ולשבות אליו: וזה ענן
 הקתווב אשר קרא בשעה לטבח זבל ובחל לפני נועה
 33 נאלמה ולא-יפתח פיו: בעצר משפטו לך ואת-דורו
 34 מי ישוחח כי גנרו מארץ חייו: ויען הספרים ויאמר אל-
 פילפים אשר אלה מפק על-מי הנביא מדבר את-זאת על-
 35 נפשו או על-איש אחר: ויפתח פילפים את-פיו ויחל
 36 מנדבות הוה ויבשור אותו את-ישוע: ויהי בעברים
 בך ויבאו אל-מקום מים ויאמר הספרים הנה-מים
 37 מה-ימנע מה-טבל: (ויאמר פילפים אס-מאמין אתה
 בכל-לבך טר-ך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע
 38 המשיח שנד-אללים הוא): ויצא לטעמיד את-הمرכבה
 ירדנו

ונידוז שגיהם אל-חוק המים פילפום ותקרים ניטבל
אותו: והוא כי עלו מון-המים וישא רוח דזה את-³⁹
פילפום ותקרים לא ראו עד וכן לדרכו שמה:
ופילפום נמצא באשוד ויעבר יבש בכל-הערים עד-⁴⁰
בא למסרים:

ושאל עודט יפה זעם ורצה על-תלמיד האדון ⁹
ונבא אל-הבן הנזול: ושאל מאתו מכתבים לדמשק ²
אל-כמי נסיות למען אשר יאמר את-אשר ימצא
אחיהם בירך היה אנים או נשים ויבאים ירושלים:
ויהו הוא תלך וקרב לדמשק והנה פתאם גגה עלי-³
משביב אור מן-השמש: ויטל ארצה וישמע קול ⁴
מדבר אליו שאל שאלה תרדפני: נאמר מי-⁵
אתה אדי נאמר האדון אני ישוע אשר אתה רודף
(קשה לך לבעת מחרבות: וזהן קרדונות) ונבעת נאמר ⁶
ארני מה-תחפוץ ואעשה וען האדון קומ לך העירה
ויאמר לך את-אשר عليك לעשות: התאנשים אשר ⁷
הילבו אותו עמדו נאימים כי שמעו אתחיקול ואיש לא
הביתו: ויקם שאל מזארץ ובפתחו את-עינו לא ⁸
ראה איש ויחיקו בידו וויליכו לדמשק: ותשכנה ⁹
עינו מראות שלשת ימים ולא אבל ולא שתה:

ותלמיד אחד היה בדמשק חנינה שם ויאמר אליך ¹⁰
הotron בפתחה חנינה ויאמר הגני אדי: ויאמר אליך ¹¹
הotron קומ לך אל-הרוב נקרא הנשר ושאל בית
זודה לאיש טרי ושם שאל כי הגודה מתפלל:
וירא בפתחה והגדיאיש ושם חנינה בא החדרה וישם ¹²
עליו את-ידו למען ישוב ויראה: ויצן חנינה ויאמר ¹³
אלני שמעתי רבים מספרים על-איש הזה בפה רעות
קשה לקודשיך בירושלים: ונשפטה רשות יש-לו מאות ¹⁴

15 רָאשֵׁי הַבְּנִים לְאָסֵר אֶת־כְּלֹדְקָרָאִים בְּשָׂמֶךָ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים לְאָדָם לְךָ כִּרְבֵּלִי הַפֵּץ הַזֹּא לְיִלְעָת אֶת־שְׁמֵ
 16 לְפָנֵי גּוֹיִם וּמִלְבָדים וּלְפָנֵי בָנֵי יִשְׂרָאֵל : בַּיּוֹם אֲשֶׁר
 17 כִּפְרָה יְשִׁילֹו לְסִבְלָה לְמַעַן שְׁמֵי : וַיָּלֹךְ חַנִּיה וַיָּבֹא
 דְּבִירָתָה וַיִּשְׁמֹן אֶת־יְדֵיכֶיךָ עַלְיוֹ וַיֹּאמֶר שָׁאֵל אֶחָד מִאָדָם
 יְשֻׁעָה הַגָּדוֹלָה אֶלְךָ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר־בָּאת בָּה שְׁלֹחַנִי לְמַעַן
 18 תְּפִקְדָּה עִינֵּךְ וּתְמַלֵּא רֹוחַ הַקָּדֶשׁ : וּבְרִנְעַנְדְּלֹו מִעַל
 עִינֵּינוּ כְּמוֹ קְשָׁקְשִׁים וּתְפִקְדָּה פָּתָאָם וַיָּקָם וַיַּטְבֵּל :
 19 נִאָכֵל לְחַם וַיְחַזֵּק וַיָּשַׁב שָׁאֵל יָמִים אֲחֵידִים עִם־
 20 הַתְּלִמְדִים אֲשֶׁר בְּדִמְשָׁק : וַיִּמְהַר וַיִּקְרָא בְּבָתִי בְּנִסּוֹת
 21 אֶת־יְשֻׁעָה לְאָמֵר כִּרְבֵּה אֶת־חֶדְאַלְהִים הוּא : וַיַּתְמַהֵּן בְּלַ-
 הַשְּׁמָעִים וַיֹּאמְרוּ בְּלֹא וְהַזֹּא אֲשֶׁר הָאָבִיד בִּירוּשָׁלים
 אֶת־לְקָרְבָּן הַשָּׁם הַזֶּה וְלִמְעֵן זֹאת בָּא הַקָּה לְהַבִּיאָבָ-
 22 אָסָורִים לְפָנֵי רָאשֵׁי הַבְּנִים : וְשָׁאֵל הַהָּרָה תּוֹלֵךְ וְחַזֵּק
 וַיָּקָם אֶת־הַיְהוּדִים יִשְׁכַּבֵּי דִמְשָׁק בְּהַכְּבִיחָוּ כִּרְבָּהָה הוּא
 23 הַמְּשִׁיחָה : וַיָּהִי כִּרְאַכְרְבָּלוֹ שֵׁם הַיָּמִים וַיַּעֲצֹז הַיְהוּדִים
 24 לְהַמִּיחָתוֹ : וַיַּדַּע לְשָׁאֵל אֶרֶבֶם וְהַמָּה שָׁמַרוּ אֶת־
 25 הַשְׁעָרִים יוֹמָם וּלְילָה לְהַמִּיחָתוֹ : וַיִּקְחֵז אֶת־הַתְּלִמְדִים
 26 לְלִילָה וַיַּוְרִידֵהוּ בְּסִלְלָה בְּעֵד הַחוֹמָה : וַיָּהִי כִּכְבוֹא
 שָׁאֵל יְרוּשָׁלַמָּה וַיְבַקֵּשׁ לְהַלּוֹת אֶל־הַתְּלִמְדִים וַיַּרְא
 27 כָּלָם מִפְנֵיו וְלֹא דָאַמֵּן בַּיִת־תְּלִמְדִזְהָוָה : וַיִּקְחֵח אֶת־
 בְּרִנְבָּא וַיַּכְיָהוּ אֶל־הַשְׁלִיחָוִם וַיְסַפֵּר לָהֶם אֶת־אֲשֶׁ-
 רָאָה בְּדַרְךָ אֶת־הָאָדָם וּבֵי הַזֹּא דָבָר אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 28 הַשְׁמִיע בָּאָמֵן לְבָטו בְּדִמְשָׁק אֶת־שְׁמֵם יְשֻׁעָה : וַיָּהִי אֶתְמָ-
 יֹצָא וּבָא בִּירוּשָׁלים וַיִּקְרָא בָּאָמֵן לְבָטו בְּשֵׁם הָאָדָם
 29 יְשֻׁעָה : וַיַּדְבֵּר וַיַּעֲפֵח גַּם עִם־הַיְהוּדִים תְּנוּנִים וְהַמְּ-
 30 תְּמִימָיו לְהַמִּיחָתוֹ : וַיְשַׁמְעוּ הָאָחִים וַיַּוְרִידֵהוּ אֶת־לְקִיסְרָן
 31 וַיַּשְׁלַחַם אֶל־מִטרָּסּוֹם : וַיָּהִי שְׁלֹום לְקָהְלָות בְּכָל־

פלקמות יהודיה והגיליל רשותן ותבונתה ותתהלכנה
ביראת האדון ותרכינה בנהמת רוח הקלש: וזה ³²
בسبب פט祖ם בכל-הפלקמות ונרד נם אל-הקדושים
אשר ישבו בילד: וימצא שם איש שמו אינם והוא ³³
שכב על-משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים:
וראמר אליו פט祖ם אינם רפאך ישוע המושיח קום ³⁴
הצעילך אתה ויקם קרני: ויראו אותו כלישבי לד ³⁵
והשרון ויפנו אל-אדון: ותלמידה ביפוי ושם ³⁶
טביה תרומו צביה והוא מלא מעשים טובים
צדקות אשר עשתה: וזה בימים ההם ותחלת ותמת ³⁷
וירחצו אתה וישראל בעליה: ولד קרוּבה הוא ליטו ³⁸
ושמעו תלמידים כי-פט祖ם שם וישלחו אליו שני ³⁹
אנשים ויפארדו לבתי העצל לעבר אליהם: ויקם ⁴⁰
פט祖ם וילך אותם ובלאו העלו אל-עליה וגשנה
אליו כל-אלמנות בוכיות ומראות לו את הפקנות ואת
הហנדים אשר עשתה צביה בעודה עמך: ויוצא פט祖ם ⁴¹
ארטיפלט החויצה ניכרע על-ברכו ויתפלל ויפן אל-
נירטה ויאמר טביה קומי ותפתח את-עיניך ותרא ⁴²
את-פט祖ם ותתעודר: וישלח דיו ניקם אתה ויראה ⁴³
את-קדושים ואת-אלמנות ויעמד אתה תיה לפניהם:
ונודע הדבר בכל-יפו ויאמין רבים באdon: ⁴⁴
תואל לשבח ביפוי ימים רבים עם-ברוסי אחד ושמו ⁴⁵
שמעון:

ואיש היה בקיסרין ושמו קרניליום שרמאה מס' 10
הנודע הנקרא ראטלקין: והוא חסיד וירא אלהים עבד ²
בלבני ביתו ועשה הצדקה הרבה להם ומתחפל תמיד ³
לאלהים: וזה היום בשעה התשיעית ליום והנה מלאך ⁴
אליהם בא אליו במנזה ויאמר קרניליום: ויבט אליו

נירא ויאמר מהזיה אֱלֹהִי ויאמר אליו תפלותיך וצדקותך
 5 עלו לזרון לפני האלים: ועתה שליחיך אנשים אל
 6 יפו והבא אליו את שמעון הבננה פטרום: הוא מתגורר
 עסבורס כי אחד שמעון שמו אשר ביתה על-ידי חיים
 7 ((זה יאמר לך את-אשר עלה לך לעשות)): וילדו
 המלך הדבר אל-קרנילים ויקרא אל-שנים מעברו
 ביתה ואלאיש מלחה אחד ירא אלדים מתקעים
 8 תמיד לפניו לשרתו: ומספר להם את כל הדברים
 9 ונלחם אליו: יהי מחרת ודעה הלכים
 בדרך וקרים לעיר ויעל פטרום על-הנג להתפלל
 10 בשעה הששית: וזה רעב ותאו לטעםיהם ובבחנים
 11 לו נפלה עלי טרדה: וירא את השמים נפתחים
 וגהdeckלי ירד אליו כدمات מפתחת-יבר נהולה וירד
 12 קשר בארכן בגאותיו על-ארץ: ותחנו מקל
 13 בחתת הארץ ותיה ורמש ועוף השמים: וזרקול אליו
 14 לאמר קום פטרום מבח ואבל: ויאמר פטרום חלילה
 15 לי אלי כי מעולם לא אכלתי כל-פנול וטמא: וירד
 עוד קול אליו פעמי שנית לאמר את-אשר טהר האלים
 16 אתה אל-חתמאנ: וכן היה שלישי פעים והבלי שב
 17 והעליה השכינה: יהי בחתפם רוח פטרום
 עלה-מראה אשר ראה ודע האנשים השלוחים מאה
 קרנילים שאלו לבית שמעון ועמדו על-הפתח:
 18 ויקראו ויידשו הייש מתרגרר שם שמעון הבננה פטרום:
 19 ופטרום עוזע חשב עמלבבו על-המראה ורוחה אמר
 20 אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: לבן קום
 רד ולבנה אתם ואליך חשב חשבנות רבים כי אני
 21 שלחחים: וירד פטרום אל-אנשים (הגשלהם אליו
 מאת קרנילים) ויאמר אני האיש אשר אתם מבקשים
 מהזה

למה זה באתם הנה: ויאמרו קרניליום שרד מאה איש
 צדיק וירא אלדים ולו שטוטב בקהלעם היהודים אזה
 עלפי מלאך קדוש לקרוא לך אל-ביתו ולשם דבריהם
 מפיק: ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת
 ניצא פטרום אתם ומקצת האחים אשר בינו הלבו עמו:
 ולמחרתו בא אל-קיסרין וקרניליום ממחה
 להם ועמו בני משפטתו ורוחבי ומידציו הנתקלים אליהם:
 יהי בבו פטרום ניצא קרניליום לקרהתו ויפל לרנגלו
 רישתחו: ויקם אותו פטרום ויאמר קום כי נסאני אנוש
 אני: וידבר אותו נבא הביתה וימצא רבים נאספים
 שמה: ויאמר אליהם אתם ידעתם כריסטור הוא לאיש
 יהודי להלות ולקרב אל-נבריו ואתי הורה אלדים לבלי
 אמר חל אורטמא על-כל-אדם: ובבור זהה באשר
 נקרהתי לא נמנעה מהלך ועתה אשאיכם על-מה זה
 קראתם לי: ויאמר קרניליום זה ארבעה ימים ריתוי
 צם עד השעה הזאת וכשעה החשיעית התפללה בתרז
 ביתי והנדייש נצב לפניהם בלבוש זהר: ויאמר קרניליום
 נשמעת תפלה וצדקה דמי לזכרון לפני האלים:
 ועתה שליח אל-יטו ויקרא אליך את-שמעון המכונה
 פטרום מתרדר הוא בבית שמעון הבוריסי על-הרים
 (אשר בבו ידברך): ואמרה ואשלח אליך ואתת
 הוטבת לשות אשר-קאת אליו והגע בלבנו מה לפניו
 האלים לשמע את-כל-אשר צוית בידזה: ויקפת
 פטרום את-פניו ויאמר עתה ידעת באמת כי האלים
 אינם נשא פנים: כי אם בקהלעם ועם הירא אותו ועשה
 אדק רצוי הוא לפניו: וישלח את-דבריו לבני ישראל
 ויבשור את-השלום עלי-ידי ישוע המשיח והוא אדון
 הכל: אתם ידעתם את-הדבר הנעשה בקהל-יהודיה
 היל

הַחַל מִן־הָגָלֵל אַחֲרֵי הַטְבִילָה אֲשֶׁר־קָרָא אֹתָה יְהוָה:
 38 אַת אֲשֶׁר־מְשֻחָה בְּאֱלֹהִים אֲחִישֹׁעַ הַגָּדוֹר בְּרִית הַקָּדֶש
 וּבְנָבוֹרָה וַיַּעֲבֵר בָּאָרֶץ עֲשָׂה חִסְדָּו וּרְפָא אֶת־כָּל־
 הַגְּבָשִׁים תְּחַת דֵּי הַשְּׂטָן כִּי בָּאֱלֹהִים הוּא עָמָל:
 39 וְאַנְחָנו עֲדִים עַל־כָּל־אָשֶׁר עָשָׂה בָּאָרֶץ הַיּוֹדָדים
 וּבַירוּשָׁלים וְאַשְׁר הַמְתָחוּ בְּרוּקִיעַם אָתוּ עַל־הַעֲזָן:
 40 אָתוּ הַקְרִים בָּאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וַיַּתְגַּהּ לְהִרְאֹת
 41 בְּגָלוֹן: לֹא לְכָלֵדָם כִּי אָסְלָנוּ הַעֲדִים אֲשֶׁר
 בָּאֱלֹהִים בְּחֹר בְּהָם כָּרָאשׁ אֲשֶׁר אָבָלָנוּ וְשָׁתַּינוּ אָתוּ
 42 אַחֲרֵי קָמוּ מִן־הַפְּתִיתִים: וַיַּצֵּא אָתוּ לְהַשְׁמִיעַ לְעַם וְלְהַעֲדֵד
 43 כִּי אָתוּ שֵׁם בָּאֱלֹהִים לְשׁוֹפֵט הַחֲזִים וְהַמְתִים: וְעַל־
 כָּל־הַגְּבִיאִים מַעֲדִים כִּי יַקְבִּלוּ סְלִיחָת הַחֲטָאים בְּשָׁמוֹ
 44 בְּלִדְמָאָמְנִים בָּוֹן: וּפְטוּרּוּם עַדְעַן מִדְבָּר הַדְּבָרִים
 בָּאֱלֹהָה וּרוּחָה הַקָּדֶש צְלָחָה עַל כָּל־הַשְׁמָעוֹת אֶת־זֶה־כָּךְ:
 45 הַמְּאָמְנִים הַמּוֹלִים אֲשֶׁר בָּאו אֶת־פְּטָרוֹתָם תְּמִימָה כִּי
 46 מִתְנַת רֹוחַ הַקָּדֶש נִשְׁפְּכָה גַּם עַל־הַגְּנוּים: כִּי שָׁמְעוּ
 47 אַתֶּם מִמְלָלִים בְּלִשְׁנוֹת וּמִנְהָלִים אֶת־הָאֱלֹהִים: וַיַּעֲנֵן
 פְּטוּרּוּם וַיֹּאמֶר הַזָּכָל אִישׁ לִמְנָע אֶת־הַמִּים מִטְבֵּל אֶת־
 48 אֱלֹהָה אֲשֶׁר קָבְלוּ אֶת־זְרוּחַ הַקָּדֶש גַּמְדָּם כָּמָן: וַיַּצְוֵן בְּשָׁם
 בְּאַדְרֵן לְטַבֵּל אֶתְמַנוּבָקָשׁ מִפְשֵׁל שְׁבַת אֶתְבִּים אֶתְדִּים:
 49 וַיָּשְׁמַע הַשְׁלִיחִים וְרָאִים אֲשֶׁר בַּיּוֹדָה כִּי־קָבְלוּ יְאָ
 50 גַּסְדָּגִים אֶת־זֶה־כָּרְבָּר בָּאֱלֹהִים: וַיְהִי כִּי־אֲשֶׁר עַל־הַפְּטָרוֹת
 51 יְרוֹשָׁלָם וַיַּרְבֵּבוּ עַמּוֹ הַמּוֹלִים לְאָמֶר: אֶל־אֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 52 לְהָם עֲרָלָה בָּאת וְתַאֲכֵל אֶתְמָם לְחָם: וַיַּחַל פְּטוּרּוּם
 53 וַיִּסְפַּר לְהָם כָּסֶדֶר אֶת־אֲשֶׁר קָרְדוּ לְאָמֶר: מִתְפָּלֵל
 54 הַיְהּוּ בְּעִיר יְפוֹ וְאֶרְדָם וְאֶרְאָה מִרְאָה וְהַנְּהָרָבִלי כְּרָמוֹת
 55 מִטְפְּחָת־בְּדֵגָה יְוָדָה יַוְרֵד מִן־הַשְׁמָעוֹת וְתוֹרֵד פָּאֶרְבָּעָה
 56 בְּגַפְוֹתָה וְתַבָּא עֲדִי: וְסַפְתָּלָתִי בָּה וְאַבְנֵן וְאֶרְאָה אֶת־
 בְּרָמָת

קדמת הארץ ותודהה ורמש הארץ ועופ השמים:
 ואשמע נסڪול מדבר אל קום פטרום טבח ואכל: 7
 ואמר חילקה לי אָדָנִי כי בְּלֵפְנֵיל וטמא לאבא בפֶרֶז 8
 מעולם: ויענני הקול שנית מזחשים ריאמר את אשר. 9
 פחד האלים אתה אל-תטענו: וכן הנה שלש 10
 פנים והכל שב והעללה השמיימה: והנה ברנע 11
 שלשה אנשים עמידים על פתח הבית אשר אני שם
 והמה שלוחים אליו מקיסרין: ויאמר אליו הרוח ללבת 12
 אתם ולבתו החתמה וילכו אתי נמששת האחים
 לאלה ונבו אל בית האיש: וינדרלע את אשדראה 13
 הפליך נצב בבריתו ואמיר אליו שלח אלינו אנשים
 וקרא אליו את-שמעון המבזה פטרום: והוא ידבר 14
 אליו דברים אשר תועט בהם אתה וכל-ביתך:
 ובאשר החלטתי לדבר צלהה עליהם רוח הקדש 15
 כאשר צלהה עליינו בתקלה: ואוכר את דבר האדון 16
 אשר אמר יהונתן המוביל במים ואותם תקבלו ברוח
 הקדש: ועתה אסמןנה את נתן האלים להם ולני 17
 האמנים באדרון ישוע דמשיח מי אני כי אין-
 לאלים: והוא בשמעם זאת ויתרשו ונחללו אדר 18
 האלים ויאמרו אפניהם נסילנים נתן האלים התשובה
 להים: והגופצים מפני הארץ אשר היהת על
 אודת אספנס הילכו ובאו עד-פינקיא וקיি-
 ואנטזקיא ולא דברו את-הבר כי אם-אל-יהודים
 לבדים: וזה בתוכם אנשי קיি-קיי-קוורייני אשר באו 20
 אל-אנטזקיא וידברו נס-אל-זוניים ויבשו אתם אחד
 באדרון ישוע: ותהי עמדם ידידה ורבים לאמינו 21
 וישבו אל-אדון: וישמע הדבר באני הקלה אשר 22
 בירושלים ושלחו את-בר-גנא אל-אנטזקיא: ויבא 23

שְׁמָה וַיְשַׁמֵּח בְּרָאָתוֹ אֶת־חִסְדֵּרָא אֱלֹהִים וַיָּהֵר אֶת־פְּלָטָם
 24 לְדִבְקָה בְּאַרְזָן בְּלֵב נָכוֹן: כִּי אִישׁ טוֹב הָיוּה וּמְלָא רוח
 25 הַקָּדֵשׁ וְאַמְּנָה וַיַּאֲסִפוּ לְאַרְזָן עִם רַבָּ: וַיָּלֹךְ בְּרִינְבָּא
 מִשְׁם אַלְטְּרָטוֹס לְבָקֵשׁ אֶת־שָׂאָלָה וַיַּמְצֵא אֹתוֹ וַיַּכְּאַחַז
 26 אֶל־אַנְטְּיוֹכִיא: וַיָּהֵי יֹשְׁבִים וַחֲדָר בְּקָהָלָה שְׁנָה תְּמִימָה
 וּמְלָמְדִים עִם רַב אֹו הַוְחָל בְּאַנְטְּיוֹכִיא לְקָרְא אֶת־
 27 הַפְּלָמִידִים בְּשֵׁם מֶשְׁיחִים: וַיָּהֵי כִּמְים הַהֵם
 28 וַיָּהֵדוּ נְכִיאִים מִירוּשָׁלָם אֶל־אַנְטְּיוֹכִיא: וַיָּקַם אֶחָד
 מֵהֶם וַיְשַׁמֵּן אֶנְבּוֹס וַיַּגְּדֵל עַל־פִּי הַרְוִיחָה כִּי רַעֲבָן גָּדוֹל
 29 יָבוֹא עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּבֵל וַיַּהַרְבֵּן בַּיּוֹם קָלְדָּיִים: וַיַּעֲצֵז
 הַפְּלָמִידִים לְשָׁלָח אִישׁ אִישׁ בְּאַשְׁר תְּשִׁין דָּיו לְעָונָה
 30 הָאָחִים הַיֹּשְׁבִים בִּיהוּדָה: וּבָנָן נְסִיעָה וַיַּשְׁלַח אֶל־
 חָזְקִים עַל־יְהוּדָה בְּרִינְבָּא וְשָׂאָל:

12 בָּעֵת הָהִיא שָׁלָח הַפְּלָקָה הַזְּרָדוֹם אֶת־יְהוּדָה לְהַרְעֵיב
 2 לְאַנְשִׁים מִן־הַקָּהָל: נִימָת אֶת־יְעָקָב אֶחָד יוֹהָנָן בְּחַרְבָּ:
 3 וַיָּרָא כִּירְטוֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַיְהוּדִים וַיָּסֶר לְתִפְשֵׁת נְמֶ-
 4 אֶת־פְּטָרוֹס וְתִימִים יְמִי חַנְדָּמָצָות: וַיַּאֲחַז אֹתוֹ וַיַּתְנַהֵז
 בְּמִשְׁמָר וַיִּמְסְרֹדוּ לְאַרְבָּע מְחֻלְקָות שֶׁל־אַרְבָּעָה אֲנָשִׁ
 צָבָא לְשָׁמְרוֹ כִּי אָמַר לְהַעֲלוֹת אַחֲרֵי הַפִּסְחָה לִפְנֵי
 5 הָנָם: פְּטָרוֹס הָיוּה עִצּוֹר בְּמִשְׁמָר וְהַקָּהָל הַעֲטִירָה
 6 בְּעֵדוֹ בְּחֹזֶקה אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיָּהֵי בְּלִילָה אֲשֶׁר אָמַר
 הַזְּרָדוֹם לְהַבְיאוֹ מַחְרֵר לְדִין וַיַּשְׁעַן פְּטָרוֹס בַּיּוֹשָׁנִי אֲנָשִׁ
 צָבָא וְדוֹא אָסֹר בְּשָׁעַם זְקוּם וְשָׁמְרִי הַפִּתְחָה שְׁמָרִים
 7 אֶת־הַמִּשְׁמָר: וְהַפִּתְחָה מְלָאָךְ יְהוָה נִצְבֵּעַ עַלְיוֹן וְאוֹרָנָגָה
 בְּחַדְרָה וַיַּסְפֵּק עַל־יְהוָה פְּטָרוֹס וַיַּעֲרֹדוּ לְאָמַר כֹּם מְהֻדָּה
 8 וַיַּפְלֹא מְסֻרֹּתָיו מַעַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ הַמְּלָאָךְ חָנָר
 קְרָנִיך וְהַגְּעֵל אֶת־רְגָלִיך וַיַּעֲשֵׂה בָנָן וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ עַתָּה
 9 מִצְלָך וְלֹךְ אַחֲרֵי: וַיָּצָא וַיָּלֹךְ אַחֲרֵיו וְלֹא יָדַע אַמְּתָה

היא הנעשרה לו על ידי הפליך כי בפראת רוח בעינו;
 בעברו דרך המשמרות הראשונה והשנייה ויבאו עד 10
 שער הבצל אשר יצא בו העירה ויפתח השער
 לפניהם מלאיו ויצאו החוצה ויעברו רחוב אחד ויעל
 הפליך מעליו פתאם: ויזה בשוב דעתו עליו ויאמר 11
 פטרים עתה זה דעתך באמת כי האלים שלח את
 מלאכי ויפלטנו מיד הורדים ומפלים מופת עם היהודים:
 הוא חשב בזאת והוא בא עדרبيת מרים אם יתגונן 12
 המבנה מركום אשר נקנלו שם רבים מהם מתפללים
 חדר: וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב 13
 ושם רודי: ותפרק אתיקול פטרים ומשמחתה לא- 14
 פתחה לו אתידלת השער ותrix הביתה ותגנן להם
 בירפטרים עמד על הפתח: ויאמרו אליה משגעת את 15
 והיא מתאמצת כי בן תדבר ויאמרו מלאכו רוזא:
 ופטרים דפק עוד ויפתחו ויראו ויתמכו: וירמו להם 16
 בידו לחשות ומספר להם אשר הוציאו האדון מך 17
 המשמר ויאמר הגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא
 מלכנו למקום אחר: הבקר אור וمبוקה רביה הייתה 18
 בין אנשי הארץ על פטרום ויאמרו מהדינה לו: ויהי 19
 כאשר בקש אותו הורדים ולא מצאו חקר את המשמר
 נצו להוציאם למות וירד מירושלים אל-קיסרין וישב שם:
 הורדים או נטר את בנימין וצדון ויבאו 20
 אליו לב אחד ויפתו את בלבסטום אשר על חדר המלך
 ובקשו שלום יין לקחו מחתית ארצותם מארץ המלך:
 נהר ביום המועד וילבש הורדים לבוש מלכות וישב 21
 על פפא המשפט ויטף אליהם אמרתו: ויריעו לו 22
 העם לאמור קול אללים הוא ולא קול אדם: ויבח 23
 מלאך-זיהוה פתאם עקב אשר לא ניתן כבוד לאלים
 ויאכלו

24 רְאַכְלָדוֹ תּוֹלְעִים נִמְתָה : וְדֶבֶר אֱלֹהִים הַוְלָךְ
 25 וְרַב : וַיֵּשׁוּבוּ בְּרִינְבָּא וְשָׁאֵל מִירַיְשָׁלִים אֶחָרִי בְּלִוְתָם
 אֲתִידָשְׁמָעוֹשׁ וַיִּקְחָו אֲתָם אֶתְיוֹחָן הַמְּכֹנֶה מִרְקָוָם :

13 נָאָנָשִׁים נְבִיאִים וּמְלָמְדִים הַיוֹ בְּקָהָלָה אֲשֶׁר יֵ
 בָּאַנְטִיוֹחָה בְּרִינְבָּא וּשְׁמַעְיוֹן הַגְּקָרָא נִינְרָ וּלוֹקוּס
 הַקּוֹרְנִי וּמְנַחַם אֲשֶׁר גָּדֵל עַמּוֹדְהָרְדוֹס שָׂרֵדְרָבָע
 2 וְשָׁאֵל : וַיְהִי בְּשָׁרְתָם בְּשָׁם דְּזָה וּבְצָוֹם וַיֹּאמֶר רֹוח
 הַקְדָּשׁ הַבְּדִילָה לֵי אֶת בְּרִינְבָּא אֲתִידְשָׁאֵל לְמִלְאָכָה
 3 אֲשֶׁר קְרָאתִים לָהּ : וַיַּצְוְמוּ וַיַּתְפְּלִלוּ וַיִּסְמְטוּ אֲתִידְהָדָם
 4 עַלְדָּם וַיַּשְׁלַחוּם : וְהַמָּה הַשְׁלׁוּחוּם עַלְיָדִי רֹוח הַקְדָּשׁ
 5 יְהָדוֹ אַלְסָלוֹקוֹא וּמְשָׁם בָּאוּ בְּאַנְיָה אַלְקִיפָּרוֹם : וַיַּבְאָוּ
 אַלְעִיר סְלָמִים וַיַּגְדוּ אֲתִידָה בְּדָבָר הַאֱלֹהִים בְּבָתִי הַכְּנִסִּית
 6 אֲשֶׁר לִיהָדִים וַיְהִי לָהֶם נִמְזָנָן לְמִשְׁרָתָה : וַיַּעֲבֹרּ
 בְּכָלְדָּהָא עַדְפָּפָוָם וַיַּמְצָא אִישׁ מְנוּשׁ אֶחָד נְבִיאִישָׁקָר
 7 אִישׁ יְהוּדִי וַשְׁמוֹ בְּרִינְשָׁוּעָ : אֲשֶׁר דָּיוֹה עַמּוֹדְסָרָגִים
 פּוֹלָם שָׂרֵדְמְרִינְה אִישׁ נְבָזָן וְהָא קָרָא אֶלְיוֹ אֲתִידְבָּרָ
 נְבָא אֲתִידְשָׁאֵל וַיְהִי אֶלְעָמָע אֲתִידְבָּרָה הַאֱלֹהִים :
 8 וַיַּעֲמֹד לְנִגְנָהָם אַלְיָמָא הַמְּנוּשׁ בְּרִיזָה פְּרִוּשׁ שְׁמוֹ וַיַּבְקַשׁ
 9 לְהַטּוֹת אֲתִידְהָשָׁר מִןְדָּאָמִינה : וְשָׁאֵל הַגְּקָרָא נִמְזָ
 10 פּוֹלָם פָּלָא רֹוח הַקְדָּשׁ וַיַּתְפְּלִלָּה בְּדָבְלִיעָל וַיַּשְׁנוּא כָּלְצָדָק
 11 הָלָא תִּתְהַדֵּל לְסָלָף אֲתִידְדָרְכִי דְּזָה הַיְשָׁרִים : וַצְתָה
 הַגָּה דְּזָהָה בְּקָה וְהִוִּית עֹור וְלֹא תְרָא אֲתִידְשָׁמֵשׁ
 עַדְעַת מְזֻעָד וַתְּחַפֵּל עַלְיוֹ פְּתָהָם אֲפָלָה וַתְּשַׁבְּחָה וַיַּפְּנִ
 12 הַנָּהָה וְהַמָּה וַיַּבְקַשׁ אִישׁ לְהַולְיכָו בְּיַדָּו : וַיַּהַשְׁרֵב אֲשֶׁר
 רָאָה אֲתִידָאָשָׁר נִعְשָׁה דָּאָמִין וַיַּשְׁתוּם עַלְתּוֹרָת הַאֲדוֹן :
 13 נִצְאָא פּוֹלָם וְהָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אָחָזָו מִפְּפָוָס וַיַּרְדוּ
 בְּאַנְיָה רַبָּא אַלְפָרְגִּי אֲשֶׁר בְּפְמַפְּלִיא וְשָׁם נִפְרַד
 יְהָנוּ

יוחנן מעלהם וישב ירושלים: והמה נסע מפרען ויבא ¹⁴
אל-אנטוקיא אשר בפיסדיא ויבא אל-בית הכנסה
ביום השבת וישבו: ויהי אחר קריאת התורה והנביאים ¹⁵
וישלוו אליהם ראשי הכנסה לאמר אנשים אחים אס-
יש לכם דבר-מוסר לעם דברו: ויקם פולום וינפדו ¹⁶
וראמר אנשי ישראל ויראי אליהם שמעו: אלהי העם ¹⁷
הוה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את רעם
בחוותם ערים בארץ מצרים ובורוז רמה הוציאם משם:
ונשא אותם ויכלבים במדבר הארץים שני: וישמד ¹⁸
שבעה נים בארץ בגען ויחלק הארץם להם לנחלה: ¹⁹
וآخرידון נתן להם שפטים בארץ מאות וחמשים ²⁰
שנה עדים שמואל הנביא: וישאלו מלך ונתן להם ²¹
אליהם את-שאל בדקיש איש משפט בנימן ארבעים
שנה: וכח嗣ו אותו ויקם את-דור למלך עלייהם אשר ²²
גס-העד עליו לאמר מצאתי רוד את-בן-ישי איש
כלבי ורוא יעשה את-כל-חפציו: ומזרעו הרים ²³
האלים לפי התבטה נאל לישראל אהישע: אשר ²⁴
לפני בואו קדם יוחנן לקרוא את-טבילה התשובה אל-
כלעם ישראל: ויהי בכנות יוחנן את-מרוץו ויאמר ²⁵
למי תהשبني לא אני הוא כי הפת הוואר באחרי ואני
נקלתי מנהיר את-נעל רגלי: אנשים אחים בני ²⁶
משפחה אברם ויראי אליהם אשר בקרובכם لكم
שלוח דבר הושעה זאת: כי-ישבי ירושלים ²⁷
וראשיהם יען אשר לא הבירחו מלאו במשפטם אשר
שפטו את-דברי הנביאים הנקרים בבלשנות: ואף ²⁸
כ-לא מצאו בו משפט-מות שאל מאת פילוטים
להמיתו: ובאשר השלימו את-כל-הבראים הכתובים ²⁹
עליו הורידו אותו מן-העץ ונידדו בקבר: אבל ³⁰

31 רָאשֵׁי הָאֱלֹהִים הַקִּימוּ מִן־הַמְּתִיחִים: וַיְרָא יְמִים רַבִּים אֲלֵי־
 32 דָּעֵלִים אֲתִי מִזְהָגָלִיל בְּרוּשָׁלַם וְהַטָּה עַתָּה עַדְיִ אֶל־
 33 קָצֵם: וְנִסְתַּחַם מִבְשָׂרִים אֲתֶכָּם אֶת־בְּשָׂרַת הַהְבָטָחה
 אֲשֶׁר קָרָה לְאַבְתָּשִׁיט כִּי אַתָּה קָרָב אֱלֹהִים לְבָנֶיךָ
 34 בְּהַקִּימוּ אֲתִישָׁועַ: כְּפָתָוב בְּמַזְמָר *הַשְׁנִי בְּנֵי אַתָּה
 אֵין־יוֹם יָלַרְתִּיךְ: וְעַל־הַקִּימוּ אֲתִוּ מִזְמְתִּים לְבָלְעִי
 שָׁׂבָב צָדָקָת כָּה אָמַר אָפָּנוּ לְכֶם חִסְרִי דָּוָד הַנְּאָמְנִים:
 35 עַל־כֵּן אָמַר גַּסְבָּמְקִים אַחֲרֵי לְאַתָּתְנוּ חַסִּידָךְ לְרָאָת
 36 שָׁׂחַת: כִּי דָוָד בְּדוּרוֹ שָׁרָת אֲתִינָצָת הָאֱלֹהִים וְיִזְעַזֵּעַ
 37 וְיִאָסֵף אַלְ-אָבוֹתָיו וַיְרָא אֲתִיהָשָׁחָת: וְאַשְׁר הָאֱלֹהִים
 38 הַקִּים אָתִי הוּא לְאַדְרָאָה הַשָּׁחָת: לְכֵן אֲנָשִׁים אֲחִים
 יָדַע לְכֶם כִּי עַל־יְדֵיכֶת תְּקָרָא לְכֶם סְלִיחַת הַחֲטָאתָם:
 39 וּכְלִדְמָאָמָן צָהָק בְּיוֹ לְכָל אֲשֶׁר לְאַיְצָלָתָם לְהַצְטָהָק
 40 מִפְּנֵי בְּתוֹרַת מֹשֶׁה: לְכֵן הַשְׁמָרֵי לְכֶם פְּרִיבָא עַלְיכֶם
 41 הַנְּאָמָר בְּגַבְּיָאִים: רָאוּ בְּנָדִים וְהַתְּפָחוֹ וְשָׁמָוֹ כַּרְפָּעָל
 פְּנֵל אֲנִי בְּיִמְכָּס פְּעַל אֲשֶׁר לֹא הָאמִינוּ כִּירִיסְפָּר לְכֶם:
 42 וְיָהּוּ בְּצָאתָם (מִבֵּית הַבְּנָסֶת) וַיְבַקְשׁוּ מֵהֶם לְדָבָר
 43 אֲלֵיכֶם אֲתִיהָדְבָּרִים הָאָלָה בְּשַׁבְּתַת הַבָּאָה: וּבְרִפְרָד
 הַקְּרָל אִישׁ מְרֻעָה רַבִּים מִן־הַיְהוּדִים וּמִגְּרָי הַצָּדֶק
 הַלְּבָבוֹ אַחֲרֵי פּוֹלּוֹם וּבְרִנְבָּא וְהַטָּה דְבָרוֹ עַל־לְכֶם
 44 מִזְהָרוֹם לְעַמְדָה בְּחִסְכָּד הָאֱלֹהִים: וּבְשַׁבְּתַת הַשְׁעִית
 45 נִקְהָלָה בְּמַעַט בְּלִדְעֵיר לְשָׁמֵעַ אֲתִידָבָר יְהוָה: וְיָהּוּ
 בְּרָאִית הַיְהוּדִים אֲתִיהָמָן הַצֵּם וַיִּמְלָא קְנָאָה וַיְכִיחַשֵּׁזֶן
 46 אֲתִידָבָרִי פּוֹלּוֹם הַכְּחֵשׁ וְגַדְפָּה: אוֹ יִעַנְןֵי פּוֹלּוֹם וּבְרִנְבָּא
 נִבְאָ בְּפָנֵיכֶם לְאָמַר בְּדִין דָּיָה לְהַשְׁמִיעַ אֲתֶכָּם אֶת־
 דָּבָר הָאֱלֹהִים בְּרָאָשׁוֹנָה וְעַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר־מִאָסְתָּם

אותו ודנַתָם על עצמֵיכם שאינכם ובאים להז עולם
לכון הננו פנים אל-הנויים: כי כן אמר לנו יהוה נתתך 47
לאור נois ליהות ישועתי עד-קצת הארץ: וישמענו 48
הנויים ונישמחו ויהללו את-דבך יהות ואמינו כל אשר
היז מזמנים להז עולם: ויפרץ דבר-יהוה בכל-המִקְרָם: 49
והיהודים הסיטו את-הנשימים ההוריות ותיקנות ואדר 50
אצלי העיר ויעוררו רדיפה על-פולום ובר-נֶבֶא
ונגרושים מגבילים: והמה נערו עליהם את-העפר מעלה 51
רגלים וילכו לאיקנין: ותלמידים מלאו שטחה 52
ורוח הקדש:

ד ויהיו באיקנין ויבאו וחחו אל-בית הבנסת אשר 14
לייהודים וידברו שם עד פרהאמין המן רב מנהיגים
ומנהיגים: והיהודים אשר לא האמינו עירו והבעיסו 2
אחר-נפשות הנויים על-האחים: וישברו ימים רבים 3
וילמדו ומעוז יזהה המעד על-דבר חסדו במעשהיו על-
ידם אהית ומופתים: ויהלך המן העיר לחצי הארץ 4
היהם אחריו היהודים והרים אחורי השליחים: ויהיו כי 5
rangleו הנויים והיהודים הפה וראשום להתעלל בהם
ולסקלם: וידעו להם ויפלטו לערי לוקניא אל-LOSETRAA 6
וחרבו וסבוכו: ויבחרו שם הבשורה: ואיש 7
גבה רגליים בלוסטרא ישב פחתיו פסה מבטן אמו ולא
הלהך מימי: וישמע את-פולום מדבר והוא הסתכל 8
בו נראה פרהאמונה בו להושע: ויאמר בקול נרול עמד 9
הכן על-רגליך וידלן נתהلك: והמן העם ראו את 10
אשר עשה פולום וישאו את-קולם וידברו בלשון
ליקונית לאמר לאלהים ידרו אלינו בדמות אנשיים: 11
ויראו לבני-נֶבֶא יפיטר ולפולום קראו הרמים באשר הוא 12
ראש המדברים: וכחן בית-פיטר לפניו העיר בא השערה 13

14 בשורדים ובעטרות ויחפץ לנבה הָא ותמן העם: וידיו
 כשלמַע זאת השליחים פולום ובר נֶבֶא ויקרעו את־
 15 בגריהם וירוצו אל־הָזְדָּהָם: מיצעכו ויאמרו אנשים
 למה תעשן כוות נס־אנְחָנו בגרדים חלשים כמושם
 ונברעה אתחכם למן תשובי מן־הָבְלִיכָם אלה אל־
 אל־הָיִם חֵיִם אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַשְׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־
 16 הַיּוֹם אֶת־בְּלָא־אָשְׁר־בָם: וְאֶשְׁר בְּדָרוֹת קָדוֹם הַנִּיחָה לְכָל־
 17 הַנִּוִּים לְלַכְתָּה בְּדָרְכֵיכֶם: וְגַם לֹא־חִדְל לְהֻדֵּד עַל־
 עצמי וויטב לנו מתחת מטר מני־הַשְׁמִים ועפות שביע
 18 נימלא לבותינו מזון וששון: וְאֶפ בְּדָרְכִים הָאֱלָה בְּרַכָּה
 19 עַמְל מְנַעַז אֶת־הָעָם מְזַבֵּח לְהָם: וְיָבָא שְׁמָה
 יְזָדִים מִן־אֶנְטִיזְבִּיא וּמִן־אִקְנִיוֹן וַיַּסְתַּחַוו אֶת־הָעָם וַיַּגְמַזְזַב
 אֶת־פּוֹלוֹם בְּאָבָנִים וַיַּסְחַבְוּ חֹזֶה לְעִיר בַּי חַשְׁבָּהוּ
 20 לְמַת: וַיַּסְבַּטו אֶת־הַמְּלִמְדִים וַיַּקְרַב וַיָּבֹא הָעִיר וַיַּמְּחַרְתָּ
 21 יָצָא אֶל־דָּרְבֵי הָאֱלָה וַיַּרְא־נֶבֶא: וַיַּבְשַׂר אֶת־הַבְּשּׂוּרָה
 בָּעִיר הָהִיא וְאֶחָרִי הַעֲמִידִם תַּלְמִידִים תְּרַבָּה שְׁבוֹ אֶל־
 22 לְסִטְרָא וְאִקְנִיוֹן וְאֶנְטִיזְבִּיא: וַיַּהַזְקַע אֶת־לִב הַמְּלִמְדִים
 וַיַּהַזְקֵר אֶת־הַמְּלִכָּה לְעִיר בְּאֶמְנָה וּבְיִרְקַבְצָרוֹת רַבּוֹת בָּוֹא
 23 נָבֹא אֶל־מִלְכּוֹת הָאֱלֹהִים: וַיַּבְחַר לוּהָם וְקָנִים בְּכָל־
 קָהָלה וְקָהָלה וַיַּתְפְּלַלְוּ וַיַּצְוֹמְזַבְּקִידּוּם בְּיַד הָאָדוֹן
 24 אֲשֶׁר הָאמִינו בָו: וַיַּעֲבֹר בְּפִיסְדִּיא וַיָּבֹא אֶל־פְּמַפּוֹלִיא:
 25 וַיַּשְׁמַע אֶת־דָבָר יְהוָה בְּפִרְנִי וַיַּרְדוּ אֶל־אַטְלִיא: וְמַשְׁמַט
 26 בָא בְאָנִיה אֶל־אֶנְטִיזְבִּיא אֲשֶׁר נִמְשְׁרַתָּם לְחִסְד אֱלֹהִים
 27 עַל־הַמְּלָאָכה אֲשֶׁר בָּלו אֲתָה: וַיָּבֹא וַיַּקְהִילו אֶת־
 הַקָּהָה וַיַּנְדִּיחו אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֶת־
 28 אֲשֶׁר־פָתַח לְעוֹם פָתַח הָאָמִינָה: וַיַּשְׁבַּו שֵׁם עַם־
 הַמְּלִמְדִים יָמִים לֹא מַעַט:
 15 וַיַּרְדוּ אַנְשִׁים מִיהוּדָה וְהָם מִירִים אֶת־הָאֱלֹהִים טו
 לְאֹמֶר

לאמר אם לא תמולו בקדת משה לא תושען: ויהי ²
 ריב ומחלוקת רביה לפולום ולבך נבא עמיהם וינזרו
 שיעלי פולום וברנבא ואחרים מינם לירושלים אל
 השליחים והזקנים על השאלה הזאת: ותלווה אתם ³
 הקהלה ויעברו אטפינוּקיא ואטשמרון הם מספרים
 את תשובה הגוים וישמו בלאחים שמה נזלה:
 ויהי בbam ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים ⁴
 והזקנים ויארו להם את אשר הנידיל לאלהים לעשות
 עמיהם: ויקומו אנשים מאמנים מכת הפרושים ויאמרו ⁵
 למל אתם ולצאותם לשמר את תורה משה:
 ויקחו השליחים והזקנים לעין פדבר זהה: ויהי ⁶
 ברבות המחלוקת ויקם פטרום ויאמר אליהם אנשים
 אחיהם אתם ידעתם כי מימים ראשונים כי בחר לאלהים
 מפלנו לשמע הגוים מפני אמר דבר הבשורה ויאמינו:
 ור אלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתאו נסילתם ⁸
 את הרוח הקדש באשר נתנו לנו: ולא ההידיל ביןינו ⁹
 וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה: ועה ¹⁰
 מהר תנפשו את אלהים לעזם על עצוראי התלמידים
 אשר נס abortivus נם אנחנו לא יבלנו לשאת: אבל ¹¹
 מאמנים אנחנו כי בחסר ישוע המשיח אדני נעשה
 במניהם כמוני: ויחרישו כל הקהל וישמעו אליך ¹²
 נבא ואל פולום מספרים את דאות והמופתים אשר
 הרבה לאלהים לעשות על ידיהם בקרוב הגוים: ויכלוי ¹³
 לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחיהם שמעו אליו:
 שמעון ספר אשר ראה לאלהים בתקלה לכה ¹⁴
 עם לשמו מבין הגוים: ולזאת מסכימים דברי הנביאים ¹⁵
 בכתב: אחריכן אשוב ואקים את ספת הדוד הנפלת ¹⁶
 ורסותיך אקים ובניתיך: למען ידרשו שאירתם אדם ¹⁷

אֶת־זִדּוֹה וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵי עֲלֵיכֶם נָאָסְדִּזָּה
 18 עָשָׂה כָּל־אֱלֹהָה: נֹדִعִים לְאֱלֹהִים מַעוֹלָם כָּל־מְעַשָּׂיו:
 19 וְעַל־בֶּן אָנָי הַזֶּה שֶׁלֹּא לְהַחְמִיד עַל־הַשְׁבִּים מִן־הַגּוֹיִם
 20 לְאֱלֹהִים: רַק לְכַתֵּב אֶל־אֱלֹהִים אֲשֶׁר יַרְחַק מִטְמָאות
 21 הַאֲלִילִים וּמִן־הַגּוֹנָה וּמִבְשָׂר הַנְּחַנָּק וּמִן־הַדָּם: כִּי
 מִהְרָה עוֹלָם יַשְׁלִמָּשָׂה דָּרְשִׁים בְּכָל־עִיר וּבָדָר וּמִן־
 22 שְׁבַת בְּשֻׁבְתוֹ יִקְרָא בְּבָתֵּי כְּנָסִיות: וַיַּטְבֵּל בְּעֵינֵי
 הַשְׁלִיחִים וְהַזָּקִינִים וּבְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל לְבַחר מֵהֶם אַנְשִׁים
 לְשִׁלְחוֹ אֶתְمָאֵל אֶל־אֶנְטִיזְכִּיא עַמּוֹדְפּוֹלוֹס וּבַרְ-נְבָא אֶת־
 יְהֹוָה הַמְּכַנֵּה בְּרִדְ-שָׁבָא וְאֶת־סִילָא אַנְשִׁידִים בְּהַזָּקָה
 23 הַאֲחָוָם: וַיַּכְתְּבוּ וַיַּשְׁלַחוּ עַל־יָדָם לְאמֹר אַנְהָנוּ הַשְׁלִיחִים
 וְהַזָּקִינִים וְהַאֲחָוָם שְׁאָלִים שְׁלֹום הַאֲחָוָם אֲשֶׁר מִן־הַגּוֹיִם
 24 בְּאֶנְטִיזְכִּיא וּבְסִורְיא וּבְקוּילִיקִיא: יְצֵן וּבְיִצְן שְׁמַעַנוּ כִּי
 צָאוּ מִאָתָנוּ מִכְלָבְלִים אֶתְכֶם וּמִקְלָקְלִים נִפְשְׁתִּיכֶם
 בְּדָבָרִים (בְּאָמָרָם לְכֶם לְהַמּוֹל וְלִשְׁמֹר אֶת־הַתּוֹרָה)
 25 אֲשֶׁר לֹא צָוָיתְנוּ אֶתְהֶם: לְכָן טֹב בְּעֵינֵינוּ בְּלֹן יְהֹוָה לְבַחר
 אַנְשִׁים לְשִׁלְחוֹ אֶלְיכֶם עַמּוֹדְנְבָא וּפּוֹלוֹס הַכִּיבִּישׁ:
 26 בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר מִסְרָיו נִפְשָׁם עַל־שְׁמֵם אַדְנִינוּ יְשֻׁעָה הַמְּשִׁיחָה:
 27 עַל־בֶּן שְׁלֹחַנָּו אֶת־יְהֹוָה וְאֶת־סִילָא וְהַמָּה גִּידְזָה זֹאת
 בְּפִידָהֶם: כִּי טֹב לְפָנֵי רוח הַקָּדוֹשׁ וּלְפָנָנוּ לְבַלְתָּנוּ שׁוּם
 עַלְיכֶם מִשְׁאָא אַחֲרָלְבָד מִן הַדָּבָרִים הַצָּרִיכִים הַאֲלָה:
 29 אֲשֶׁר תַּرְחַקְנָו מִזְבְּחֵי אֲלִילִים וּמִדָּקָם וּמִבְשָׂר הַנְּחַנָּק
 וּמִן־הַגּוֹנָה אַמְּדָמָא לְתַשְׁמְרוֹ אֶת־נִפְשְׁתִּיכֶם תִּיטְבִּישׁ
 30 לְעֹשָׂות וְשְׁלֹום לְכֶם: וְהַאֲנָשִׁים שְׁלֹחוֹ וְנְבָא
 אֶל־אֶנְטִיזְכִּיא וַיַּקְהִילוּ אֶת־דִּיעָם וַיַּתְנוּ לְהֶם אֶת־דָאָרָה:
 31 וַיִּקְרָאוּ אֶתְהָה וַיִּשְׁמַחוּ עַל־הַמָּחָמָה: וַיְהִי וְסִילָא אֲשֶׁר
 32 נִסְדָּקָם נִבְיאָם נִחְמָיו הַאֲחָוָם בְּדָבָרִים רַבִּים וְחוֹקָם:
 33 וַיְהִי שֶׁם יָמִים אֲחָדִים וַיַּשְׁלַחֲוּם הַאֲחָוָם בְּשָׁלֹום
 אֶל־שְׁלֹחוֹתָהֶם

אל-שליחים: (וַיְיִטֶב בְּעֵינָיו סִילָא לְשֶׁבֶת שָׁם:) ופולום
 וברינבא ישבו באנטווכיה וילמדו ויבשו את דבר
 יהזה הפה ונஸדרבים אחרים עמים: ויהי מזמן ימים
 ויאמר פולום אל-ברינבא לך ונשובה ונפרקה את
 אחינו בכל-עיר ועיר אשר קראנויהם את דבר יהזה
 ויראה מה הפה: וברינבא ייעץ לחתת אתם את-יזחן
 השמבה מרכזם: אך פולום לא אבה לחתת אתם אדר
 הביא איש אשר ספר מעלייהם בפומפליה ולא-דלאך אתם
 במלאתם: ויהירנו עד אשר נפרד איש מאיו ויקח
 ברינבא את-מרקם ויפע באניה אל-קפרוס: ופולום
 בחרילו את-סילה וימסרהו האחים אל-חסדר יהזה ויצא:
 נ עבר בסוריה ובקליניא ויחוק את-הקהלות: 41
 טו ויבא אל-דרבי ואל-LOSETRA והנה תלמיד אחד 16
 שם ושמו טימוחים והוא בק-אשה יהודית מאננת
 ואביו יוני: ויהי לו שם טוב בקרבת האחים אשר 2
 בליסתרה ובאילינוי: בו בחר פולום לצאת אותו ויקח 3
 וימל אותו לפצע יהודים אשר במקומות בהם כי כלם
 ידע את אביו כי יוני הוא: ויעברו בערים 4
 וימסרו לשמר את-החוקים אשר גרו בשליחים והוקנים
 בירושלים: והקהלות התהוו באמונה ותרבינה מיום 5
 אל-יום: ויעברו בפרוניא ובארץ גלטיא כי מגעם 6
 רוח הקדש מהשטייע את-הדבר באסיה: ובבאים אל- 7
 מוסיא הוואי ללכת אל-ביתוニア ולא-הנitch להם
 דוח ישוע: ויחלפו את-מוסיא וירדו אל-טרואס: 8
 חזון נראה אל-פולום בלילה וההדאיש מקדון נצב 9
 והוא מבקש מעתם לאמור עבר אל-מקדוניא ועוזרנו:

33, 16 נ"א אל-השליחים. 7, 16 נ"א הרות.

ובראשו את־החוון ונבקש ללבת אל־מקדוניא כי
 דעת כי האלים קרא לנו ללבת שמה לבשר אתם
 הבשורה: ונמצא מן־טרואס ונרד באניה ונבא
 דרך ישרה אל־סמותרקייא וממחרת אל־נפוליס:
 ומשם אל־פילפי היא הראשה לעיר הפלך של
 מקדוניא וקלוניא דותה ונשב בעיר הזאת ימים אחרים:
 וביום השבת יצאנו אל־מחוץ לעיר אל־יד הנهر
 אשר־שם מקום תפלה במנגט ונשב ונבר אל־
 הנשים הנקרחות שמה: ואשה ידאת אליהם ושמה
 לוידיא מכרת ארגמן מעיר תיאטרא שמנה נפתחה
 יהוה אteilפה לדקשב אל־דברי פולום: ותפצל
 היא ובני ביתה ותבקש מפש לאמר אם־נאמינה
 לאדין אני בעיניכם באזנא אל־ביתי ושבוי־בו
 ותפער בנו: והוא בלבתו למקומות התפלה
 ותפגע־בנו שפהה בעלת אוב והיא עשתה הונדרב
 לאדנית בקסמיה: ותכל אחריו פולום ואחרינו הלוּק
 וקרא לאמר האנשים האלה עברו אל עליין והם
 מורים אתן דרך היושעה: וכן עשתה ימים רבים
 וירע בעיני פולום שכבר היה ויפן ויאמר אל־הרות
 אני מצוק בשם ישוע המשיח לצתת מפה ויצא
 בשעה היה: וירא אדנית כי אבהה תוחלת בצעם
 ויתפשו את־פולום ואת־סילא ויסחבים אל־הרחב
 לפניו זכני העיר: ויביאו אל־השרים ויאמרו האנשים
 האלה עברים את־עירנו והם יהודים: ומודיעים חקאות
 אשר לא־נאה לנו לקבלים ולעתותם כי רומיים
 אנחנו: ויקם גם־העם עליהם והשרים קראו אחד־
 בגדיהם מעלייהם ויצו להכחות בשוטים: והוא אחורי
 הפתות אתם מכה רכה ונתנים במשמר ויצו אחד־שומר
 האסוריים

האסורים לשמרם הבטב: והוא כאשר צהה בן עשה 24
 מיניהם בחדר המשמר הפנימי ושם את-רגלדים בפסד:
 רחי בבחות הלילה ופולום וסילא מתחפליים ומונפרים 25
 לאלהוס והאסורים מקשיבים אליהם: והנה רعش גדויל 26
 פרהם וינו מוסרות בית הפלא ופתחנה בלחידות
 ומוסרות כלם נתקו: ושומר האסורים געור משנתו 27
 וירא והנה דלקות המשמר נפתחות ונישוף חרבו
 ונבקש לאבד עצמו כי אמר ברחו האסורים: ויקרא 28
 פולום בךול גדויל לאמր אל-תעש לך רעה כי-הנה
 אנחנו בלבנו: וישאל נרות וידלן החדרה והיא מרעיד 29
 ויפול לרגלי פולום וסילא: ויזיאם ויאמר אדע מה 30
 אעשה ואושע: ויאמרו האמן באחרון ישוע המשיח 31
 ותשוע אתה וביתך: ויגידו-לו את-דבר יהוה ולכל 32
 אשר בכיתו: ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את 33
 חברתיהם ויטבל הוא וככל-אשר-לו: ויעלם אל-בירות 34
 ועריך שלחו לפניהם ויגל עם-כל-ביתו כי מאמין היה
 באלהוס: וביתה הבקר שלחו השרים את-השוטרים 35
 לאמר שלח את-האשים בהם: ונגר שמר האסורים 36
 לפולום את-הרבירים לאלה לאמר שלחו השרים
 לפטר אתכם ועזה צאו ולבו בשלום: ויאמר פולום 37
 אליהם הבה הבנו גנד כל-הצט בלא-דין ומשפט
 אנחנו אנשים רומים וישליך אתנו במשמר ועזה
 בסחר גורשו אל-נא כי אם-יבאו הימה ויזיאו: 38
 וגידו השוטרים לשרים את-הרבירים לאלה וידי
 בשמם כירומיים הם ויראו: ויבאו ונחלו פניהם 39
 ויזיאו וישאלו מהם לצתת מן-הצד: ויצאו מך 40
 המשמר ויבאו אל-ቤת לזרא וזרא את-האחים וויהרום
 וילכי לדרךם:

17. וַיְהִי אַחֲרֵי עֶבֶרֶם בָּאַמְפְּפּוֹלִים וּבָאַפְלוֹנִיא נִבְאָה
 2. אַל-תְּסֻלּוֹנִיקוֹ וְשָׁם בֵּית כְּנַסֶּת לִיהוּדִים: וּפּוֹלּוֹם נִכְנָס
 3. אֲלֵיכֶם בְּמִשְׁפְּטוֹ וּשְׁלַשׁ שְׁבָתוֹת הַתוֹּבָח עַמָּהֶם פָּקָד
 4. דְּמָקָרָות: פָּתוּח וּרוּכָח לְהֶם כִּידְצְרִידָה רְחוֹה שְׁיעָנָה
 5. הַמְּשִׁיחָה וְקוּם מִן-הַמְּתִים וְהַזָּא הַמְּשִׁיחָה יִשְׁוע אֲשֶׁר אַנְּיָ
 6. מַנְיד לְכֶם: וַיַּאֲמִינָו מִקְצָתָם וַיַּסְפְּחוּ עַל-פּוֹלּוֹם וּסְילָא
 7. וְגַסְטִירָא אֱלֹהִים מִן-הַיּוֹנִים לְרַב וּגְסִידָנִשִּׁים חַשּׂוּבָה
 8. לֹא-מַעַט: וַיָּקָנָאוּ הַסּוֹרְרִים שְׁבִיהוּדִים וַיַּקְחָו לְהֶם
 9. אֲנָשִׁי בְּלִיעָל מִן-הַשּׁוֹק וַיַּקְבְּצָוּ הַמּוֹן וַיַּהַפְּעוּ אֶת-הָעִיר
 10. וַיַּסְבְּטוּ עַל-בֵּית יִסְוֹן וַיַּבְקְשׁוּ לְהַזִּיאָם אַל-הָעָם: וְלֹא-
 11. מִצָּאוּ אֶתְּהֶם וַיַּסְחַבּוּ אֶת-יִסְוֹן וְאֲנָשִׁים מִדְּהָאָחִים לְפָנֵי
 12. רַאשֵּׁי הָעִיר וַיַּצְעַקּוּ לְאָמֹר הַעֲתָה הַמְּדִיחִים אֶת-כְּלִישָׁבָי
 13. תָּבִל בָּאוּ גַּסְתְּהָלוּם: וַיַּסְוַן אָסָף אֶתְּהֶם אֶל-בִּיבְיוֹן וְהָם
 14. כָּלָם אֲנָם עָשָׂם אֶת-זָהָתִי קַיסְרָבָא מִרְמָךְ אֶחָד
 15. וְהַזָּא יִשְׁוע: וַיַּהַרְדוּ אֶת-הָעָם וְאֶת-רַאשֵּׁי הָעִיר אֲשֶׁר
 16. שָׁמְעוּ אֶת-זֹאת: וַיַּקְחָו עַרְבּוֹן מִידָּי יִסְוֹן וּמִידָּי
 17. הַנְּשָׁאָרִים וַיַּשְׁלַחְוּם: וְהָאָחִים מִהָּרְבוֹן לְהַזְלִיךְ אֶת-פּוֹלּוֹם
 18. וְאֶת-סְילָא לִילָה לְבָרוֹאָה וַיָּבָא שְׁפָה וַיְלַכֵּט לְבִית-
 19. הַכְּנָסָת לִיהוּדִים: וְהָם הָיוּ גְּדִיבִי רִוָּת מְאַנְשֵׁי תְּסֻלּוֹנִיקִי
 20. וַיִּקְבְּלוּ אֶת-הַדָּבָר בְּקָל-לִלבָן וַיַּחֲקְרוּ בְּבַתּוּבִים יוֹם
 21. לְדֹעַת אַסְכְּרָבָרִים בֶּן-הָוָא: וַיַּאֲמִינָו רְבִים מֵהֶם וְגַם
 22. מִן-הָנָשִׁים קְזִינָה תְּזִקָּה וּמִן-הָאֲנָשִׁים לֹא-מַעַט:
 23. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַעַו הַיהוּדִים אֲשֶׁר מִתְּסֻלּוֹנִיקִי בִּינָמִיד
 24. בְּבָרוֹאָה פּוֹלּוֹם מִשְׁמִיעַ אֶת-דָבָר אֶלְחָזִים וַיָּבָא וַיַּעֲרֹה
 25. אֶת-הָעָם גַּסְתְּשָׁפָה: וַיִּמְהַרְוּ אֶתְּהָאָחִים וַיַּשְׁלַחְוּ אֶת-פּוֹלּוֹם
 26. לְלַכְתָּה עַד-הַנִּים וּסְילָא וּטִימָתוֹזָם נְשָׁאָרָה שָׁם:
 27. הַמְּלָיוֹם אֶת-פּוֹלּוֹם הַזְלִיבָהוּ עַד-אַתְּנִים וְשָׁם צָוָה אֶתְּהֶם
 28. לְהַגִּיד לְסְילָא וּטִימָתוֹזָם כִּי בָאָוֹ אֶלְיוֹן בְּמַהְרָה וַיַּלְכֵדוּ:

זהו כאשר חבה לך פילים באחים ורא ¹⁶
 והנה העיר מלאה אלילים ותתחטץ ריחו בקרבו:
 עלiben דבר בבית הכנסה עם היהודים ועם ירא ¹⁷
 אליהם יבזוק ים ים עבדהגרים אליו: גס-מקצת ¹⁸
 הפלומופים מתלמידי בית אפיקורום ומתלמידי בית
 האספיא התרבות בו ויש אשר אמר מה ייאמר הפטיט
 הללו אחרים אמרים כמדמה שהוא מVID אלה נבר
 ביבשר אתם אחישו ואת התחדה: ויאחו ויביאו ¹⁹
 אלגבעת המשקפת הנבראה בשם אריזפנס ויאמר
 הנבל לדעת מה התורה החדש הווא אשר אתה
 מלמד: בחרקרים זרים אתה מביא באונע וחפצים ²⁰
 אנחנו לדעת מה הם: כי האתניים כלם גם הנברים ²¹
 הנברים שם לא פנו כי אס-ילספר חדש או לשמע:
 מעמד פילים בתקה הנעד של השפטים יאמר אני ²²
 אתה הנסי ראה בכל פי ירא אלהות אתם מאר:
 כי אני עבר מ התבונן אל-עבות אליהם והנה מזבח ²³
 אחד כחוב עלי לאל הנעלם ועתה אתה אשר עבדתם
 ואינכם ידועם אותו אני מניד לכם: האל אשר עשה ²⁴
 אתךם וכל אשרבו לא ישבע בהיכלית מעשה
 ידים כי הוא ארון השמים והארץ: גס-ילא ישרתותו ²⁵
 כי בני-אדם באלו יטרח לרבר כי הוא נתן לבל
 חיים ונשמה וככל-דבר: יושב כל-עטמי בני-אדם ²⁶
 מדם אחד על-כל-פני הארץ וצבר זמנים קבושים
 ובנולות מושבם: למן ובקשו את-האלוהים אלי ²⁷
 ימשחו וימצאו אף כיראינו רחוק מפל-אחד מפש:
 כי-בו אנחנו חיים ומתנייעים וקנאים כאשר נס ²⁸
 במשורדים יש אמרים כי-ילדיו אנחנו: והנה ²⁹
 בחרותנו ילדי האלים לאנחנו לנו להשכש שדאלות

הזהם לזהב או לכיסף או לאבן מצsha הַרְשׁ ומחשבת
 30 בני אדם: لكن עתה אחרי עבר אליהם על-דרות
 הסכבות מוצאה הוא את-כל-בני האדם בכל-אפסי
 31 ארץ לשוב אליו: יعن אשר קבע-יום לשפט תבל
 בצדק על-ידי איש אשר הפקודו נתן אותו להאמץ
 32 לכלים בתקומו אותו מנידחותים: ובאשר שמעו
 מהות מותים אלה הלוינו לו ולאלה אמרו לדבר כוה
 33 נשבץ זמן אחר: ובכן גזא פולום מהותם: ומקצתם
 34 דבקו בו ומאית יברס היונקים מן-המשפטים של
 אריוופנים ואשה אשת דמירים שמה ועוד אחרים עפניהם:
 18 וידי אחר הדברים האלה ניצא פולום מאותים זה
 2 ניבא אל-קורנותום: וימצא יהודי אחד מולחטו פונטום
 ישמי עקלים אשר בא מקרוב מון-אטליה הוא
 iperiscklah אשתו מפני אשר צוה קלודים את-כל-
 3 הנוצרים לسور העיר רומי: וניש אליהם כי בני אמת
 אהת הם וישב אתם ויעש במלאה ואמנותם עשים
 4 יריעות אהלים: ודבר בבית הבנשת תבל-שבת
 5 ושבת וויכח אל-יהודים ואל-הינוים: וכבוא סילא
 וטימות ממקדוניא פולום מתאorz * בדבר להעיד
 6 אל-יהודים כי ישוע הוא המשיח: ויהי כי המרו ונדרי
 ונער אדרנדי ואמיר אליהם דמכם בראשיכם ואבי
 7 נקי מעטה אלקה-לי אל-הנוים: וילך משם ויבא אל-
 בית איש ושם יסתום ודאיש ראה אליהם וביתו סמוך
 8 בבית הבנשת: וקריספים ראש הבנשת האמין באדרון
 הוא וכל-ביתו ונעם קורנתים רבים שמעו ומאית
 9 מטבחו: ודבר באדרון היה אל-פולום במחוז בלילה

לאמר אל-תירא כי אסידבר ואלי-תחשה: כי-עטך ¹⁰
 אובי ואית אל-גע בך לדרע לך כרעם רב לי בעיר
 זאת: וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בקרבתם ¹¹
 את-דבר האלים: ויהי בהיות גלין שר מדינה ¹²
 אכיא ויקומו היהודים כלם יחו על-פולום ויביאו
 לפניכפה המשפט: ויאמרו האיש הנה מסית את-بني ¹³
 האדם לעבד את-אללים שלא בתורה: ויהי אדרבקש ¹⁴
 פולום לפתח את-פיו ונלין הקדימו ויאמר אלהים
 ליהנה רבר-פשע ארנבליה יהודים בירעה נשאתי ¹⁵
 פניכם במשפט: אבל אסיה שאלה על-מלין ושמות
 והחת שלכם רוא אחים ואני לא אודה שפט בזדקרים
 באלה: וינרשות אתם מלפני כסא המשפט: ויאחו כל-¹⁶
 הונים את-סוסתנים ראש הכנסת נסחו לפניכפה ¹⁷
 המשפט ונלין לאשת לבו גסילזאת: ופולום ¹⁸
 ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מזדחים וירד באניה
 ללבת אל-סוריה ואותו פריסקלה ועקלם וניגלח את-¹⁹
 ראשו בלבני כי נחר עליו: ויבאו אלהים ויניהם ²⁰
 שם והוא החלק לבית הכנסת יודבר עם-יהודים:
 ויבקשו ממע להאריך ימי שבתו אותם ולא אבה: כי ²¹
 נפטר מהם ויאמר חיב אני לחש את-הchner הבא
 בירושלים ואחריבן אשובה אליכם אם-ירצה יהוד
 וילך באניה מزادאים: ויבא אל-קיסרין ויעל נישאל ²²
 לשולם הקהלה וירד אל-אנטוקיא: וישב שם ימים ²³
 אחרים וילך למסעי ויעבר הארץ גלטיא ופרוניא
 ויחזק את-כל-התלמידים: ויהודאי אחד מולדתו ²⁴
 אל-כסנדريا ושמו אפולום בא אלהים וזה איש ²⁵
 דברים ונחל במקרא: הוא זה מלך ומלך הארץ
 והוא מדבר כחם רוחו ומילד היטב את-דבריו ישוע
 ולא

26 וְלֹא יָדַע כִּי אִם־טְבִילַת יוֹחָנָן לְבָדָה: וְדוֹא הַחֵל
לְקָרְא בְּבֵית הַבְּנֶסֶת בָּאָמֵץ לְבּוֹ וַיִּשְׁמַע אֲתָּה עֲקִילָם
וַפְּרִיסְקָלָה נַיְקָהָה אֲלֵיכֶם וַיֹּסִימַו לְהֻזּוֹתָו אֶת־דָּרָךְ
27 הָאֱלֹהִים בָּאָרֶן הַיְטָב: וַיַּחֲפֹץ לְלַכְתָּא אֶכְיא וַיַּכְתִּבְנָא
הָאָחִים אֶל־הַמְּלֵמְדִים וַיַּעֲרֹר אֶתְכֶם לְקַבְּלוֹ וַיָּבָא שָׁמָה
28 וַיַּעֲזֹר הַרְבָּה לְמַאמְנִים עַל־יְהִי הַחִסְדָּה: כִּרְבָּכְלַפְּחוֹ
הַתוֹּכָחָה עַסְדֵּיהָוִדִּים לְפָנֵי בְּלֵהָעָם וּבָרָאָם מִן־הַפְּקָרוֹת
כִּי יִשְׁועַ הוּא הַמְּשִׁיחָה:

19 וַיְהִי בְּהִזְוֹת אֲפּוֹלּוֹם בְּקוֹרְנָתָום וַיַּעֲבֵר פּוֹלּוֹם יְטַ
בְּמְדִינָה הַעַלְיוֹנָה וַיַּרְדֵּא לְאַפְּסָוֹם וַיַּמְצָא־שָׁם מַלְמִידִים:
2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הַנְּתָנָה בְּכֶם רֹיחַ הַקְדֵּשׁ אַחֲרֵי אֲשֶׁר
הָאָמְנָתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אָף לֹא שָׁמַעַנוּ כִּי יִשְׁרָה רֹוחַ הַקְדֵּשׁ:
3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם עַל־מָה אָפֹ� אַתְּמָלְתָם וַיֹּאמֶר טְבִילַת
4 יוֹחָנָן: וַיֹּאמֶר פּוֹלּוֹם יוֹחָנָן הַטְּבִילַת הַתְּשׁוּבָה
וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם שְׂיָאמִינוּ בָּאֲשֶׁר יִבוֹא אַחֲרֵיו וְדוֹא
5 הַמְּשִׁיחָה יִשְׁועַ: וַיְהִי כִּשְׁמַעַם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּטְבִּילּוּ
6 בָּשָׂם יְשֹׁועַ הָאָרוֹן: וַיַּסְמַךְ פּוֹלּוֹם יְדֵיו עַלְיָהָם וַיָּבָא
7 עַלְיָהָם רֹוחַ הַקְדֵּשׁ וַיַּמְלִלּוּ בְּלָשָׁנוֹת וַיַּתְגַּבְּאָוּ: וְכָלָם
8 כְּשַׁנִּים עַשֶּׂר אִישׁ: וַיָּבָא אֶל־בֵּית הַבְּנֶסֶת וַיָּקָרָא
שָׁם בָּאָמֵץ לְבּוֹ וַיֹּדְכֶר עַמָּם כִּשְׁלַשָּׁה חָדְשִׁים וַיַּט אֶת־
9 לְבָם אֶל־מְלֹכַת הָאֱלֹהִים: וַיִּקְצַחֵם הַקְשֵׁו אֶת־לְבָבָם
וְלֹא הָאָמִינוּ וַיֹּדְכְּרוּ סָרָה עַל־הַדָּרֶךְ הַזֶּה לְפָנֵי הַקְרָל
וַיִּסְרֵר מֵהֶם וַיַּבְדֵל מִתּוֹכָם אֶת־הַתְּלִמְדִים וַיֹּדְכֶר אֲלֵיכֶם
10 יוֹם יוֹם בָּבֵית הַמְּדִרְשׁ אֲשֶׁר לְטוֹרָנוֹס: וּבָנָן כְּשַׁנִּים
יָמִים וַיִּשְׁמַעַו בְּלִישָׁבֵי אֲסִיא הַיְהוּדִים וַיְהִי נִינָמָם אֶת־דָבָר
11 יְשֹׁועַ הָאָרוֹן: וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה גְּבוּרוֹת גְּדוּלֹת עַל־יְהִי
12 פּוֹלּוֹם: עַד לְהַגְּתָה סָודִים וַחֲנָרוֹת מַעַל־עֹור בְּשָׂרוֹ
עַל־הַחְוֹלִים וַיִּסְוֹרֹו מֵהֶם טְמֵלָאֵיכֶם וְגַסְדְּרוֹחוֹת הַרְעָות
יאו.

צאו: ואנשימים מקדוזידים נבוני לחש וסבבים בארץ ¹³
הואיל להזכיר את שם ישוע דארון על אחוני הרוחות
הרעות לאמר משבע אני אתכם בישוע אשר פולים
קרא בשמו: והעשים הדבר זה שבעת בני סקונה ¹⁴
היהודי מגוזלי הכהנים: ויען הרוח ויאמר את ישוע ¹⁵
אני מביר ואת פולום אני רדע ואתם מי אתם: ויתנפל ¹⁶
עליהם בעל הרוח הרעה יונבר עליהם יוכבשם וינוסר
מחובות להו עירומים ופצעים: ויודע הדבר לכל ¹⁷
היהודים והיוונים ישבי אפסום וופל פחד על כלם ונידל
שם הארון ישוע: ורבים מן המאמינים באו ויתנוו ¹⁸
ויריעו את אשר עשה: ורבים אשר עשו בהגלי ¹⁹
בשפים הביאו את ספריהם וישראלים באש לעין כל
ויהשבו את מהרים והעה הוא חמש רבוי דינרים: ודבר ²⁰
זה גבר מאור וילך הילך וחוק: ויהי בכליות ²¹
בדברים האלה ווועץ פולום ברוחו לעבר בתוך מקוזנא
ואכיא ללבת ירושלים ויאמר אחורי היוט שפה ראה
אראה גם את ירומי: ושלח שניים מנדישותים אותו ²²
אל-מקוזנא את טימותים ואת ארכטום והוא עשה
עוד ימים באסיה: ותהי בעת היה מזומה גזולה ²³
על-אדות הילך יהוה: כרצוף בספר אחד רמנדרים ²⁴
שמו עשה הילך בספר של ארכטומים המצא לחרשים
שבר הרבה: ויקהל אתם ואת יתר העסקים במלאה ²⁵
היה ויאמר אנשים אתם ידעים כי מזח פלאקה זאת
עשינו חיל: ואתם ראויים ושמיים אשר לא באפסום ²⁶
לבהה בידים כמעט באסיה בלה זה פולום פטה והדיח
המן עסיך לאמר לא-אלדים אלה הנעים בידים:
ועתה עוד מעט וחלוק זה יהוה לבז ונשיכוב אל ארכטומים ²⁷
המלך הגדולה יחשב לאין ותקלה תפארקה אשר
בלאסיה

28 כל-אסָסָא וְכָל-יִשְׁבֵּי תָּבֵל מִכְבָּדִים אֹתֶה: וַיְהִי כַּשְׁמַעַם
 אֶת-דָּבָרָיו וַיַּפְלָאוּ חָמָה וַיַּצְעַקוּ וַיֹּאמְרוּ גְּדוֹלָה אֲרָטָמִים
 29 שְׁלִידָאָפָסִים: וַתַּפְלַא בְּלִיהָרָ מִבּוֹכָה וַיַּסְעוּרָ בְּלָם
 יְחִי אֶל-הַתְּאַטְּרוֹן וַיַּחֲטֹפוּ אַתְּם אֶת-גְּנוּסָ וְאֶת-
 אֲרָסְטָרְכּוֹס וְהֵם מִקְהֻנִים וְחוּבָרִים לְפּוֹלוּס בְּמִסְעֵוּ:
 30 וַיַּאֲלֵ פּוֹלוּס לְבוֹא אֶל-תוֹךְ הָעֵם וְלֹא-הַנִּיחַזֵּל
 31 הַתְּלִמְדִים: וְגַבְּרִמְקַצָּת רַאשֵּי אָסָסָא אֲשֶׁר הוּא אֲחָבָי
 שְׁלָחוּ אֲלֹיו וַיַּהַרְיוּ אֶתְוּ אֲשֶׁר לְאַיִלְמָלָאָהוּ לְבוֹ לְבוֹא
 32 אֶל-הַתְּאַטְּרוֹן: וַיַּצְעַקְרְשָׁם אֱלֹהָ בְּכָה וְאֱלֹהָ בְּכָה כִּי
 מִבּוֹכָה גְּדוֹלָה הָוְתָה בְּקָרְבָּן וּרְבָם לֹא יָדַעַו עַל-מִדְּהָדָה
 33 נָאָסְפּוּ: וַיִּמְשְׁבוּ מִתּוֹךְ הַהְמוֹן אֶת-אַלְכְּסְנְדְּרוֹס וְתִיהְוִידִים
 דָּחַו אֶתְוּ עַד-צָּאתָו וַיַּגְּרַף אַלְכְּסְנְדְּרוֹס אֶת-יִדָּוּ וַיְבַקֵּשׁ
 34 לְהַצְּטִיךְ לְפִנֵּי הָעֵם: וְהָמָה פְּהַכְּרִים כִּי-הָאָזְדֵּה יְהוּדִי
 נָשָׂא בְּלָם קְוִלָּם וַיַּצְעַקְרֵב כְּשַׁתִּי שְׁעוֹת לְאָמֵר גְּדוֹלָה
 35 אֲרָטָמִים שְׁלִידָאָפָסִים: וַיַּהַסֵּס סּוֹפֵר הָעֵיר אֶת-הָעֵם
 וַיֹּאמֶר אֲנָשֵׁי אָפָסּוּם מֵהָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַע כִּי הָעֵיר
 אָפָסּוּם סְכִנַּת לְהִכְלָל שְׁלִידָאָפָסִים הַמְלָכָת הַגְּדוֹלָה
 36 וְלִצְלְמָה הַיּוֹדֵד מִן-הַשָּׁמַיִם: וַיַּעֲנֵן אֲשֶׁר אֵין לְבָחֵשׁ
 בְּדָבְרִים רְאֵלָה נָאָה לְכָם לְהִוָּת שְׁקָטִים וְלֹא עֲשִׁים
 37 דָּבָר נִמְדָר: כִּי הַבָּאֶתְמָ אֶת-דָּאָנְשִׁים רְאֵלָה אֲשֶׁר לֹא
 38 גַּלְילִיקְרִשִּׁים הֵם אֲפַ-לָּא מְגַדְּפִי מְלַבְּתָכָם: לְכָן אֲסִי
 לְדָמְטָרִים וְלְחַרְשִׁים אֲשֶׁר אֵתוֹ דָּבָרְרִיב עַמְ-אִישׁ הַנָּהָה
 יְמִי בִּיתְדִּין לְנָנוּ וְשָׁרֵי מִדְיָנָה וְנִבְיאָו אֶלְיָהָם אֶת-דִּיבָּרָם:
 39 וְאַמְתַּחַקְשֵׁו דָּבָר אַחֲרָ שְׁפָט יִשְׁפְּט בְּעֵדָה בְּגִנְקָהָלָה
 40 בְּרִית: וְעוֹד כִּי בָּאִים אָנָּחָנוּ לִידֵי סְכִנָּה לְהִוָּת נְדִינִים
 עַל-הַמְּדָר בְּגַלְלָ מִעְשָׁה הַיּוֹם הַזֶּה וְדָבָר אֵין לְנָנוּ לְמַתָּה
 41 דִּין וְחַשְׁבּוֹן עַל-הַמְּהוֹמָה הַזֹּאת: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בְּלָה
 לְדָבָר בְּדָבְרִים רְאֵלָה וַיַּשְׁלַח אֶת-הַקָּרְבָּן:

ב נאחריו אשר שקטה מהזומה קרא פולום 20 לתלמידים ויברכם וניצא ללבת למקדוניא: ויעבר ² במדינת הָקֵן ויזהר אתם בדרכם רביהם ויבא אל-ארץ ³ יון: ונשב שם שלשה חדשים ויוזם אמרו ללבת אל-סורי ויארבלהו היהודים וווען לשוב דרך מקדוניא: וילכו אותו עד לאסיה סופטורות (בן-פורה) הברואי ⁴ ומן-הפסלוניקים ארכטריכום יסקונדים וגויים הדרבי ⁵ וטימותיים ומינ-אסיה מוכיקום וטרופים: וهم דלקטו ⁶ לפניו וווחלו לנו בטרואם: ואנחנו יצאנן מינ-פילפי ⁶ אחריו ומג-המצאות ומקין המשעה ימים באניה ⁷ אליהם אל-טרואם ונשב שם שבעת ימים: ווידי ⁷ באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אותם פולום כי-אמר ללבת משם למתרת היום ⁸ ונארך הדבר עד-הצות דליליה: ונרות רביהם דלקים ⁹ בעליה אשר נאספו שם: ובחר אחד אבטוקום שמו ⁹ ישב בחלון וירדם בהאריך פולום את-אמרטו ותגבר ¹⁰ עליו שניתו ויפל מהמזרע השלישי למיטה ונשאדו הוא מות: וירד פולום ונגרר עליו ויחבקו ויאמר ¹⁰ אל-תבהלו כי נשמה בו: ואחר עלה ויבצע הלחם ¹¹ וניטעם וירב לשית אותם עד-אור הבקר וניצא ללבת ¹² לדרכו: והם הביאו את-הגער חי וויחממו עד-מאר: ¹² ואנחנו קדמנו לרחת באניה ונעבר אסודה ¹³ ללבת-שם אנט את-פולום כי-בן צוה והוא אמר ¹⁴ ללבת שמה ברגלו: ויפגש אותו באסום ונכח אותו ¹⁵ ויבא אל-מטוליני: וממש צאנן באניה ונפגע ממחרת ¹⁵ אל-מייל ביום וביום השלישי עברנו אל-סמוס ונילז ¹⁶ בטרונולין ולמחרתנו באננו אל-AMILITOM: כי-פולום ¹⁶ אמר לעבר מעלה-פני אפסים לבלו האטהך להתקדש ¹⁷ באסיה

באסיה כי אין אולי יוכל לבוא להג' השבעות
 וירושלים: וממיליטום שלח אל-אפסום ויקרא
 את זוקני הקהלה: ויבאו אליו ויאמר להם אתם
 בדעתם את אשר קייתי עמכם בכל-עת למן-היום
 הראשון אשר הרכה רגלי באסיה: אשר עבדתי את
 האדון בענוה ובגדמות הרכבה ובמפות הממצאות אתי
 בנכלי היהודים: ולא-כחתי מכם פל-דבר תועלת
 והפרתי לכם ולמהתי אתכם ברכבים ובכלי-בית ובית:
 ואחר היהודים והיוונים על-התשובה לאלהים ועל
 האמונה באדני ישוע המשיח: ועתה הנה הלא
 ירושלים ואני אסיר הרוח ולא אדע מה-יקרני שם:
 אף כירוח הקדש מעיד בכל-עיר ועיר לא אמר כי
 מוסרות וצרות נבנו לי: ואני לא אחש לאחת
 מהנה ונמס נפש לא יקרה בעני מפלות בשמה
 את מרוצתי ואת השרות אשר קיבלתי מאת האדון
 ישוע להעיר על-בשות חסד אלהים: ועתה הנה
 אני ידע כי אתם בכם אשר התחלבתי בקרבתם
 חלק והשמע את מלכות יהוה כי לא-חותמו עוד
 ראות פנוי: עליכן מעיד אני בכם היום הזה כינקי
 אני מדמי בכם: כי לא כחתי מהגיד לכם אתי
 עצת האלים בלה: לבן שמרו את נפשותיכם ואת
 כל-העדר אשר בו הרים אתכם רוח הקדש לפקידים
 לרעות את-עדת * האדון אשר קנה-לו ברמו שלו:
 כי ידע אני אשר אחרי צאי יבוא בתוככם ואבאים
 עזים אשר לא-יחסו על-העדר: ונמס-מרקباتם יקומו
 אנשים דברי תפוכות לדעותם אחריהם את-ה沽מידים:

על-פָּנֵן שְׁלֹחוֹ וְזַבְּדוֹ כִּי שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים יוֹמָם וּלְילָה לֹא
 חֲדַלָּתִי לְדַבֵּר עַל-לְבֵב אֶל-אֶחָד מִכֶּם בְּדִינְעָה: וַעֲתָה
 אֶחָד אַזְּקָבָכֶם לְאֱלֹהִים וְלְדַבֵּר חַסְדָּיו אֲשֶׁר-לֹו הָעַ
 לְבָנָת אֶתְכֶם וְלְתֹתֵת לְכֶם נְחָלָה בְּקָרְבָּן כָּל-הַמִּקְדָּשִׁים:
 לֹא חַמְרוּתִי כְּסָפָף אִישׁ אֵינוֹ זָבֵדו אֵין לְבוֹשָׂו: וְאַתֶּם
 דְּעָתָם כִּי-זֶה אֶלְהָה עָשָׂו בְּעַד צְרָבִי וּבְעַד צְרָבִי
 הַחֲלָבִים אֶתְכֶם: וּבְכָל הַדָּאִתִּי אֶתְכֶם כִּי כָּנְן עַל-עַ
 לְעַמֶּל לְחַטָּאת בְּעַמֶּל יָדַעַת אֶת-הַחֲלָשִׁים וּלְפָרַע אֶת-
 דָּבָרִי הַאֲדֻן יְשִׁׁין כִּי-הַדָּא אָמַר טִיב אֲשֶׁר-תַּתְנוּ
 מִשְׁתְּקָחָה: וַאֲחָרִי דָּבָרוֹ אֶת-הַדָּבָרִים הַאֲלָה בְּרַע
 עַל-בְּרַכִּי וַיַּתְפַּלֵּל עַבְדָּבָלָם: יָבֹטוּ כָּלָם בְּבִי גְּדִיל
 וַיַּפְלוּ עַל-צְאוֹרִי פּוֹלָם וַיַּשְׁקֹן לוֹ: וּבִזְוֹתָר הַתְּעַצְּבוּ
 עַל-דָּבָר אֲשֶׁר דָּבָר כִּי לְאַזְמָבָדוֹ עַד לְרָאָות פָּנָיו
 נִלְהָדוּ אֶל-הָאֱנָדָה:

בָּא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִפְרַדְתִּי מֵהֶם וַיַּעֲד פָּאָיה וַיָּבֹא דָּרְךָ
 יְשָׁדָה אֶל-קְוִים וּמִמְּחַרְתָּה אֶל-הַזָּהָדִים וּמִשְׁמָ אֶל-בְּשָׁרָה:
 שֵׁם מִצְאָנוּ אָנָּיה עַבְרָת אֶל-פְּינִיקָא וּרְדָה-בָּה וּמַעֲלָה:
 וַיַּרְא אֶת-פְּנֵי קִיפְרִים וְהֵיא מִשְׁמָאָלָט וַיַּשְׁבַּר מַעְלָה
 אֶל-סּוּרִיא וַיַּנְعַשׂ אֶל-צָור כִּי-שָׁמָה יָצַא אֶת-מִשָּׁא
 רָאָיה: גַּמְגָא אֶת-הַחֲלָבִידִים וַיַּשְׁבַּר שֵׁם שְׁבִיעַ יָמִים
 וְהֵם אָמַרְתִּי אֶל-פּוֹלָם עַל-פִּי הָרוּחַ לְבָלָתִי עֲלוֹת
 וְרִישְׁלָים: יָהִי בְּמַלְאָת לְנוּ חִינְמִים וְנִזְאָ לְלִבָּת לְדַרְכֵנוּ
 וְהֵם כָּלָם מְלֻוִים אֶתְנוּ עַמְּנִישִׁים וּעַמְּדִיטִים עַד-מִחְזָז
 לְעִיר וְנִבְרָע עַל-בְּרַכִּינוּ עַל-חוֹתָם הַיּוֹם וַיַּתְפַּלֵּל: וַיָּבֹא דָּרְךָ
 אִישׁ אֶחָד עַל-הַדָּעָה וַיַּעֲד בָּאָהָה וְהַבָּה יָבֹא אִישׁ לְבִיתוֹ:
 וְאַתָּה נִזְאָנוּ פְּלִינוּ אֶת-דָּרְךָ הַיּוֹם וַיַּעֲד מַצּוֹּר אֶל-
 כֶּבֶשׂ גַּשְׁאָל לְשָׁלוֹם הָאָהָם וַיַּשְׁבַּר אָהָם יוֹם אֶחָד:
 וּמִמְּחַרְתָּה נִסְעָנוּ (פּוֹלָם וְאֲשֶׁר אֶתְנוּ) וַיָּבֹא אֶל-קִיסְרִין

גָּלַד אֶל־בֵּית פִּילְפּוֹס הַמְּבָשֵׂר אֲשֶׁר הוּא אֶחָד מִן־
 9 הַשְׁבָּעָה וְנִשְׁבָּע עָמֹל: וְלוּ אֶרְבָּע קָנוֹת בְּתִילָות
 10 מִתְגָּבָאות: וַיַּהֲיוּ בְּהִזְוֹתָנו שָׁשׁ יָמִים רַבִּים וַיַּרְדֵּן נַבְיא
 11 אֶחָד מִיהוּדָה וְשָׁמוֹ אֲגָבּוֹס: וַיַּבְאֵא אֲצָלָנו וַיַּקְחֵ אֶת־
 אֶזְרָר פִּילּוּס וַיַּאֲסַרְדוּ אֶת־יְהִידָיו וְאֶת־דְּגָלָיו וַיֹּאמֶר כִּי
 12 אָמַר רוח הקדש כִּכְה יִאֲסְרוּ הַיְהוּדִים בֵּירוּשָׁלָם אֶת־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר־לָיו הָאוֹר הַזֶּה וַיַּסְגִּירָהוּ בַּיָּדֵי הַגּוֹיִם: וַיַּהֲיוּ
 כַּאֲשֶׁר שָׁמְצָנו אֶת־הָדָבָר הַזֶּה וַיַּבְקַשׁ מִפָּנָיו אֲנָהָנוּ וְאַנְשָׁי
 13 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר לְאַיִלָּה יְרוּשָׁלָם: וַיַּעֲנֵן פִּילּוּס וַיֹּאמֶר
 מַה־לְכָם כִּי תַבְכּוּ וְתַמְפֹטוּ אֶת־לְבָבֵי וְאַנְּנִינְכֶּן
 לְהַאֲסֹר וְתִסְלְמוּת בֵּירוּשָׁלָם בְּעַבוּר שֵׁם יְשֻׁועַ הָאָדָן:
 14 וְלֹא־אָבֶה שָׁמֵעַ וְנַרְףֵּ מִפָּנָיו וַיֹּאמֶר רְצֹן דָּתָה יִשְׁעָה:
 15 וְאַחֲרֵי הַיָּמִים הָהָט נִשְׁאָנו אֶת־כְּלִיטָה וְגַעַל יְרוּשָׁלָם:
 16 וַיַּלְכֵדוּ אֲתָנוּ נַס־תַּלְמִידִים מִקִּיסְרָין וַיַּבְיאוּ אֲתָנוּ לִלְזָן
 בְּבֵית־אִישׁ קִיפְרוֹסִי וְשָׁמוֹ מַנְסֹן וְהַוָּא תַּלְמִיד מִימִינֵי
 17 רַבִּים: וַיַּהֲיוּ בְּבָאוּ יְרוּשָׁלָם וַיִּקְבְּלוּ אֲתָנוּ
 18 הָאֶחָדִים בְּשִׁמְחָה: וּמִפְּנֵיהֶן הַיָּם נִבְנָם פּוֹלִים עָמָנוּ
 19 אֶל־יעַקְבָּר וְבָאוּ שָׁמָה בְּלִדְזּוֹבָנִים: וַיִּשְׁאַל לָהָם לְשָׁלָום
 יַסְפֵּר אֶחָת לְאֶחָת אֲתָא שָׁהָה הָאֱלֹהִים לְנוּם
 20 בְּשִׁרְוֹתוֹ: דִּשְׁמַעַן וְהַלְלוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּאֲמַר אֶל־
 הַקָּדָשׁ רָאָה אֲחִינוּ כִּמֶּה רְבֹא יְהוּדִים בָּאָ לְהַאֲמִן וּכְלָם
 21 מִקְנָאים לְתוֹרָה: וְהָם שָׁמְעִין צְלָקָה לְאָמַר תַּלְמִיד אֶחָד
 כָּל־יְהוּדִים אֲשֶׁר בְּקָרְבָּן הַגּוֹיִם לְסֹור מִאַחֲרֵי מֹשֶׁה
 בְּאַבְרָהָם שָׁאַיִם חִיבָּים לְמַיְלָא אֶת־בְּנֵיהם וְלֹא לְלַבָּת
 22 בְּחִקּוֹת הַתּוֹרָה: וְעַתָּה מִהְלֻעָשׂוֹת הַזֶּה יַאֲסֵף הַקָּהָל
 23 בְּיַשְׁמַע בְּרָאָתָה: לְבָנָן אֲשֶׁר נִאמֵר אֶלְיךָ אָתָּה יִשְׁתָּחַוו:
 24 הַנֶּה אֶרְבָּעָה אֲנָשִׁים אֲתָנוּ אֲשֶׁר נִירּוֹת עֲלֵיכֶם וְאַתָּה
 קָח אֶתָּם וְהַפְּתַח אֶתָּם וְדַעַת עַלְיכֶם אֶת־הַדְּצָאת
 הַתְּנִלְחָת

המגילהת וודעו כלם כי-שמעו שוא שמעו עלייך ונמס
אקה חולך בחקות התורה: ועל-דבר המאמינים מך ²⁵
הנויים כתבענו ונורו אשר לא ישמרו דבר מנהדרברים
ההם רק אשר ישמרו מזבח אלילים ומתקדים ומברר
הanych ומין-הנות: ויקח פולום את-האנשים ויטהר ²⁶
אתם ומחרת בא אל-המקדש ונעד כי-מלאו ימי
טהורתם עד כי-זקריב קרבן כל-אחד מהם: ויהי ²⁷
במלאת שבעת הימים והיהודים אשר מסcia ראו אותו
במקדש ויעזרו את-כל-ההמן וישלו זם בו: ויעכו ²⁸
לאמר אנשי ישראל עוזרו זה הוא האיש אשר באוני
בלידם ובכל-הארץ דבר סרה עליהם דעה ועל
התורה ועל המיקום דזה ונסיביא אל-המקדש אנשים
יוניס ויחלל את-המקום הקדוש זהה: כי היו ראשי ²⁹
את-טרופים דאפסי בעיר אותו וסבוריים שפולום
הביא אותו אל-המקדש: ותhem כל-העיר וירץ העם ³⁰
ニקלהו ניאשו את-פולום ויסחבו אל-מהוז למקדש
וכrangle סגרו הדלתות: והמה מבקשים להמיתו ³¹
והשטייה באה אל-שר האלף של-הנזר ביה וירושלים
גביה בלה: וימהר ויקח אותו אנשי צבא ושרי מאות ³²
וירץ אליהם ויהי בראשם את-שר האלף ואת-אנשי
הצבאה ויחדלו להבזות את-פולום: ויגש שר-האלף ³³
נתקן-בו ויציו לאסרו בנחשטים וישאל מי זה ומה
מעשיו: ויען העם ויאמרו אלה בלה ולאלה בלה ולא ³⁴
יכול לדעת דבר ברור מרוב השאון ויציו להוליכו אל-
הצד: ויהי כבאו עד-המעלות וישאו אנשי הצבאה ³⁵
מפני חמת העם: בראשם רב הלק אחורי ודם צעקים ³⁶
ואמרים השמד אותו: וכאשר הקרב פולום להאסף ³⁷
אל-הצד ויאמר אל-שר האלף בתניהם לי לדבר אליך

38 דבר ויאמר הַתְּשִׁמֶּע יְוּנִית: הֲלֹא הַמְצָרִי אַתָּה אֲשֶׁר
לִפְנֵי הַנְּמִימִים דְּאֶלְהָה הַעַיר מִרְדֵּה וְחֹזֵיא הַפְּרָבָרָה אַרְבָּעָת
39 אֲלָפִים אֲנָשִׁים דְּמִימִים: ויאמר פּוֹלּוֹס אִישׁ יְהוּדִי אֲנָבִי
מַטְרָסּוֹס אֲזָּרָת בָּעֵיר בְּעֵלָת שֵׁם אֲשֶׁר בְּקִילִיקְיָא
40 וְאֲשֶׁר אֶלְהָה מְאַתָּךְ חַגְדָּתָה לִי וְאָדָבָר אַלְדָּעָם: וַיַּחַת לְ
וּעַמְדָן פּוֹלּוֹס עַל־הַמְּעֻלָּות וַיַּגְּנֹף זָהָר אַלְדָּעָם וְתַהַי דְּמָמָה
רַבָּה וְיָדָבָר בְּלָשׁוֹן עַבְרִית ויאמר:

22 אָחִי וְאָבּוֹתִי שְׁמַעְיָנָא וְאָדָבָרָה וְאַצְטָדָק לְפָנֵיכֶם: כְּכָה
2 וַיַּהַי בְּשָׁמָעָם כִּי הֵן מִדְבָּר אֲלָהָם בְּלָשׁוֹן עַבְרִית
3 וַיַּוְסִּיף עֹד לְהַשּׁוֹת: ויאמר אִישׁ־יְהוּדִי אֲנָבִי טְרָסּוֹס
אֲשֶׁר בְּקִילִיקְיָא מַולְדָּתִי וּבָעֵיר הַוָּתָּה גַּדְלָתִי לְרַגְלֵי
גַּמְלַיאֵל וּלְמַרְתֵּי תּוֹרְתָנוּ לְכָל־דָּקָרָקָה וְאָחִי מַקְנָא
4 לְאֲלָהָם כְּמוֹכָם כְּלָכָם הַיּוֹם: וְאָדָרָפָ אֶת־אָתָנוּ הַדָּרָךְ
הַהִיא עַד־מִות וְאָחִי אָסָר וּמְסִגָּר לְכָלָא אֲנָשִׁים וּנְשִׁים:
5 כַּאֲשֶׁר גַּסְיִיד עַלְיָה הַכְּהֵן הַנְּדוּל וּכְלִיבִּית הַזְּקָנִים אֲשֶׁר
מִהָּם קִבְּלָתִי מִבְּתָבִים וְאַלְקָד אֶל־הָאָהָם לְדִמְשָׁק
לְאָסָר אֶפְרַת־אֶת־הַנְּמִצָּאים שְׂפָה וּלְהַבְּיאָם יְרוּשָׁלָם
6 לִמְעֵן יִסְרָאֵל: וַיַּהַי בְּעֵת צָהָרִים וְאֲנָבִי הַלְּךָ וְקָרַב
לְדִמְשָׁק וְהַנָּהָא אָזְרָבָל מִזְהָשָׁמִים נָנָה עַלְיָ מְסִבּוֹבִים:
7 וְאַפְלָל אֶרְצָה וְאַשְׁמָעָ קֹל מִדְבָּר אֶלְיָ לְאָמָר שָׁאָול
8 שָׁאָול לְמִה חַרְדָּפָנִי: וְאַעֲזָן וְאָמָר מַי אַתָּה אֱלֹהִי ויאמר
9 אֶלְיָ אַנְּיִ ישְׁׁוֹעַ הַנְּצָרִי אֲשֶׁר אַתָּה רֹודֵף: וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
אַתָּה רָאוּ אֶת־דָּאֹר וַיַּרְאָו וְאֶת־קוֹל הַמִּדְבָּר אֶלְיָ לֹא
10 שָׁמָעוּ: וְאָמָר מַה־אָעָשָׂה אֱלֹהִי ויאמר אֶלְיָ הַאֲדֹון קוֹם
לְךָ אֶל־דִּמְשָׁק וְשָׁם יָנַד לְךָ אֶת־בְּלָל אֲשֶׁר צִוָּת לְעַשּׂות:
11 וְאַנְּיִ לְאִיכְלָתִי לְרָאָות מִפְנֵי זָהָר דָּאֹר הַהִוא וַיַּחַזְקֵי
הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אַתָּי בְּדִי וַיַּלְכֵן וְאַבָּא לְדִמְשָׁק:
12 וְשָׁם אִישׁ רָא אֲלָהָם כִּפְרִי הַתּוֹרָה וְשָׁמוֹ חַנְנָה אֲשֶׁר

קגה לו שם טוב בקרוב כל-ההווים הישבים שם:
 ניבא אליו ונש ריאמר אליו שאל או פכח עינך ¹³
 ובשעה הדרה נפקחו עין ואראה: ויאמר אלהי
 אבותינו בחר בך לידע את-רצונו ולראות את-הצדיק
 ולשמע קול מפהו: כי תהיה-לו לעד על-הדברים ¹⁵
 אשר ראת ושמעת ננד בליך בני אדם: ועפה לפה ¹⁶
 תחמה קום והטבל והתרחץ מהטאך בקראה
 בשם הארץ: יהו בשובי אל-ירושלים ואתפלל ¹⁷
 במקדש ותהי עלי ידיה: וארא אותו מדבר אל ¹⁸
 חושה צא במרדה מירושלים כי לא יקבלו את-עדותך
 עלי: ויאמר אלני שלא הם יודעים את אשך השלבתי ¹⁹
 אליך ולא הילקתי בכתני כנסיות את המאמינים בך:
 ובחשוף דס-אסטרטגונים ערך אף אני עמך שם ואני ²⁰
 חפץ בהרנטו ושומר את-בנדי הרני: ויאמר אליו לך ²¹
 כי אני אל הנגים עד- למרחוק אשליך: וישמעו ²²
 אליו עד-הבר הוה וישאו את-יכלים ויאמרו השמד
 איש בוה מעלה האדמה כי לא ראי לו שיחה: יהו ²³
 בהיותם צוקים ומשליכים את-בנידם מעלהם וורקים
 עפר השמיימה: ויצו שר האלף להובילו אל-המצד ²⁴
 ויאמר להלכות אותו ולבדק למן ידע מדו עלי ²⁵
 הצעקה הזאת: יהו כאשר אסריו אותו להכותו ²⁶
 ברכזות ויאמר אל-שר המא העמד עליו האפ ראשון
 لكم להבזת איש רומי בל-אדין ובלא משפט: וישמע ²⁷
 שר המא את-הבר הוה נילך וניד לשער האלף
 לאמר ראה מה-חעשה כי האיש הוה רומי הוא: ניבא ²⁸
 שר-האלף ויאמר הגד-לי ברומי אתה ויאמר רומי:
 יונן שר האלף אני בכסתה רב קנית לי משפט ²⁹
 לאזרחות הזאת ויאמר פולום ואני י└תך בזה: או הרפו
 ממו

מפטש רַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ לְבָדְקֵנוּ וְשֶׁר הַאֱלֹף יְרָא מִאֵד
30 בְּרַאֲסֵר אֹתוֹ וְהָזָא רֻומי: וּמִפְתַּחַת בְּקַשׁ לְדִעָת בְּרוֹר
עַל-מָה הַיְהוּדִים מִתְחִיבִים אֹתוֹ וַיַּחֲרֵר מִסְרֹותָיו וַיַּצֵּ
לְדִבָּא אַתִּידָרָאשִׁי הַבְּהָנִים וְאַתִּיכְלִי-הַסְּנָהָרִין וַיַּזְדַּקֵּד
אַתִּיפּוֹלִים וַיַּעֲמֹדוּ לְפָנֵיכֶם:

23 וַיַּבְטֵ פּוֹלּוֹם בְּסְנָהָרִין וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אֲחִים בְּתִמְתָּה כֵּן
2 לְבָבֵי הַתְּהִלָּכָתִי לְפָנֵי אֱלֹהִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיַּצֵּ
הַגִּנְדֵּה הַבְּהָנָן בְּגַדּוֹל אַתִּידָעָמָדִים עַלְיוֹ לְהַפּוֹתָו עַל-פָּנָיו:
3 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ פּוֹלּוֹם עַתְּד אֱלֹהִים לְהַכּוֹתָךְ בְּקִידְרַהַמְּסִדָּה
הַאֲמָנָם יִשְׁבֶּה אַתָּה לְדִין אַתִּי כְּתוּרָה וְאַתָּה מִצְוָה
4 לְהַכּוֹתִי שֶׁלָּא כְּתוּרָה: וַיֹּאמֶר הַעֲמָדִים שֶׁם אַתִּידָבְּהָנָן
5 הַגִּדּוֹל לְאֱלֹהִים תְּחִרְפָּה: וַיֹּאמֶר פּוֹלּוֹם אֶחָד לֹא יַדְעַתִּי
אֲשֶׁר הוּא הַבְּהָנָן בְּגַדּוֹל כִּי בְּתוֹב נְשִׂיא בְּעַמְקָה לֹא
6 תָּאֵר: וַפּוֹלּוֹם יָדַע כִּי מִקְצָתָם צָדִיקִים וּמִקְצָתָם
פְּרֹזְשִׁים וַיַּקְרֵא בְּאֹנוֹי סְנָהָרִין לְאֶמֶר אֲנָשִׁים אֲחִים
פְּרֹזֵשׁ בְּדַפְּרֹזֵשׁ אֲבֵי וּעֲלִיתָקוֹת הַמְּתִים וּתְחִתָּם אֵין
7 נְדֹן: וּבְדִבְרָו הַדָּבָר כֹּה הָהָרָה רַיב בֵּין הַצְּדִיקִים וּבֵין
8 הַפְּרֹזְשִׁים וְחַלְקֵה הַדְּמָן: כִּי הַאֲדוֹקִים אָמְרִים אֵין
תְּחִיה וְאֵין מְלָאָךְ וְרוּחָה וְהַפְּרֹזְשִׁים מְדוֹדִים בְּשָׁנִיהם:
9 וְתָהִרְתִּי הַמֶּלֶה גְּדוֹלָה וַיְקַומְוּ הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר מִפְתַּח
הַפְּרֹזְשִׁים וַיְתַונְבָּזוּ לְאֶמֶר לְאַמְצָאנוּ דָּבָר רָע בְּאִישׁ
הַזֶּה וְאִם־רוּחָה דָּבָר אֶלְיוֹ אוֹ מְלָאָךְ (אֶל־גִּלְחָמָה
10 בְּאֱלֹהִים): וְהַרְבֵּב הַזָּלֵד וְהַזָּקָן וְשֶׁר־הַאֱלֹף יְרָא פָּךְ
וַיַּשְׁפַּע אַתִּידָפּוֹלִים וַיַּצֵּא אַתִּידָאשִׁי הַצְּבָא לְרִדְתָּה וּלְחַטְפָּה
11 אֹתוֹ מִתְוֹכָם וְלְהַבְּיאָו אֶל־הַמְּסִדָּה: וְתַאֲרוֹן נִצְבֵּא עַלְיוֹ
בְּלִילָה הַהּוּא וַיֹּאמֶר תְּזַקֵּן פּוֹלּוֹם כִּי בְּאִשְׁר הַעֲדָה לִי
12 בִּירוּשָׁלָם כֵּן הָעֵד תְּעִיד בְּרוּמִי: וְיָהִי לְפָנֹת
הַבְּקָר וְוַתְּהַבְּרוּ הַיְהוּדִים וְוַאֲסֵר אָסֵר עַל־נִפְשָׁם אֲםִינָלָו

יאכלו ואמ' ישתו עד אס' הרכט אתי-טְפּוֹלוֹם: והבאים ¹³
 באללה הוואת דיו יותר מארבעים איש: וינשוו אל-¹⁴
 ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר. אסרו על-
 נפשנו לבלתי טעם מאותה עד אס' דרננ' אתי-טְפּוֹלוֹם:
 ועתה הודייערנא אתם וסנחרין את-שר האלף ¹⁵
 וירידדו מהר אליכם כאלו תחפטו לחקר עליו היטב
 ואנחנו גבונים להמיתו בטרם יקרב אליכם: וישמע ¹⁶
 בקדוחות פולום אתי-ארבם וילך ויבא אל-הצד ונדר
 לפולום: ויקרא פולום לאחד משרי המאות ויאמר ¹⁷
 אליו קח את-הבחור הנה אל-שר האלף כי-דבר לו
 להודיעו: ויביאו אל-שר האלף ויאמר פולום האסיר ¹⁸
 קראני אליו ויבקש מפני להביא אליו את-הבחור הנה
 כי-דבר לו להגיד לך: ויאחו שר האלף בידו ויסר ¹⁹
 עמו לבדו ויאמר אליו מה שכבר אמרת הודייעני:
 ויאמר כי-נועצי היהודים י乞ו לבקש מפני להודיע ²⁰
 אתי-טְפּוֹלוֹם מהר לפני סנחרין כאלו תפצים לדעת
 היטב את-ענינו: ואותה אל-תשמע להם כי ארבים לו ²¹
 מהם יותר מארבעים איש אשר אסר על-נפשם
 להבלתי אבל ישנות עד אס' המייתרו והמה עתה
 עמידים ומחייבים לדברך: וישלח שר-האלף את-²²
 הבחור ויצו עליו אשר לא יגיד לאיש כי גלה-לו
 את-הדקבר הנה: ויקרא לשני שרי מאות ויאמר ²³
 החולצו מאתכם אנשי-צבא מאותים ללבת לקיסרין
 ופרשיהם שבעים ומשבci קשה מאותם סוף-השעה
 השלישית בלילה: ובחותמות יכינו להרבי אתי-טְפּוֹלוֹם ²⁴
 למן הביאו שלם אל-פְּילִיכם ההגמן: ויבtab אגרת ²⁵
 ובה דבריהם האלף: קלודיזים לוסיאם לפיליכם ²⁶
 ההגמן האלף שלום: את-האיש הנה תפשו היהודים ²⁷
 ויבקשו

ונבקשׁוּ בְּמִתְהוּ וְאָבָא עַמְּדָאֵשִׁי הַצְּבָא וְאֶפְלָטוֹן מִתְהָבָטָם
 28 בְּשָׁמְעֵי כִּירּוּמִי הוּא: וּבְאַשְׁר חִפְצָתִי לְדֻעָתִי עַלְמָה
 29 שָׂטָנוּ אָתוּ הַוְּרָדָתִי אֶל-סְנָהָרָדִין שְׁלָהָם: וְאֶדְעָ כִּי
 שָׂטָנוּ אָתוּ עַלְדָּבָרִי שְׁאָלוֹת בְּחָסָם וְלֹא עַלְדָּבָר אֲשֶׁר
 30 יְהָה עָנָשׁוּ עַלְיָה מִתְהָא אֵי מִסְרִיתָה: וַיְקַהֵּה הַנָּהָרָדָלִי
 שְׁהָרָדִים מִתְנְכָלִים בְּאַיִת הַנָּהָר וְאַשְׁלָחָהוּ אֶלְיךָ מִזְ
 גַּם אַתְּ-שָׂטָנוּ צִוְּתִי לְבוֹא וְלְהִגִּישׁ שָׂטָנָהָם לְפִנֵּיךָ
 31 וְאַתְּ-שָׂלּוּם: וַיְקַהֵּה אָנָשִׁי הַצְּבָא אַתְּ-פּוֹלִים
 32 כִּאַשְׁר צֹוּ וַיְבִיאָהוּ לִילָה אַל-אַנְטְּפָטְרִים: וּמִמְּחַרְתָּ
 33 הַנָּהָר אַתְּ-פְּרָשִׁים לְלִכְתָּה אָתוּ וַיִּשְׁוּבּוּ לְמִצְדָּה: וְאַתְּ
 בָּא אֶל-קִיסְרִין וַיְהִי אַתְּ-הַאֲנָרָת בִּידֵי הַקָּמָן וּמִמִּזְ
 34 לְפִנֵּיךָ נִמְ אַתְּ-פּוֹלִים: וַיְהִי בְּקָרָא הַקָּמָן אַתְּ-הַאֲנָרָת
 נִשְׁאָל לְדֻעָתִי מִאֵיזָה מִרְנָה הוּא וַיְהִי בְּשָׁמְעֵי כִּירּוּמִי
 35 מִקְוַיְלִיקָא וַיֹּאמֶר: אַשְׁמָע אַתְּ-דָבְרִיךָ בְּבוֹא נִסְ-שָׂטָנוּךְ
 הַנָּהָר וַיַּצְאֵל שְׁמָרוֹ בְּבֵית הַמִּשְׁפְּט אֲשֶׁר לְהִוְדוֹס:

24 וַיְהִי אַחֲרֵי חַמְשָׁת יָמִים וַיָּרֶד הַנָּהָר בְּהַבָּהָן הַקָּדְשָׁל בְּדָר
 וְאָתוּ הַזְּקָנִים וְאַיִת הַבָּרִים אֶחָד טְרַطְּלִים שְׁמוֹ יְהִוּשָׁ
 2 אַתְּ-הַקָּמָן אַתְּ-דָבָר רַיְכָם עַבְ-פּוֹלִים: וַיְהִי כִּאַשְׁר
 3 קָרָא-לָו וַיָּהַל טְרַטְּלִים לְחוֹבֵב אָתוּ וַיֹּאמֶר: עַלְזָה
 פְּלִיבָּס הַאֲדִיר יִשְׁבּוּ בְּשָׁלוֹם רַב וְתַקְנֹתָה רַבּוֹת נִעְשָׂוּ
 לְעַם הַוְּה בְּהַשְּׁגַחַתְךָ עַל-אֱלֹהָה אֲנָהָן מִזְדִּים לְהַקְלָלָ
 4 פְּנִים וּבְכָל-מִקּוֹםָ: וְלֹא אֲנִי אֶקְרָבֵן עַלְבָנָן וְהַזְּ
 דָּבָרִינוּ מִצְטִים וְאַתְּ-הַנָּהָר אֶלְיךָ שְׁתַחַשְׁשֵׁי כְּהַמְלָתָךְ:
 5 בְּיַמְּצָאָנוּ אַתְּ-הָאִישׁ הַנָּהָר כְּקָטָב וּמִגְּרָה מִרְגָּים בֵּין
 כָּל-הַיְהּוּדִים עַל-פְּנֵי הַבָּל וְהָוָא רַאשׁ כַּת הַצְּרִירִים:
 6 וְהָוָא נִסְ-יִנְשָׁהָה לְהַלֵּל אַתְּ-הַפְּקָדָשׁ וּנְתַפֵּשׁ אָתוּ (גַּחְפֵץ)
 7 לְשִׁבְטָנוּ עַל-פִּי תּוֹרָתָנוּ: וַיָּבָא עַלְיָנוּ לְוַסְתָּאָם שְׁרָדָה-אָלהָ
 8 בְּרָבִ-כָּה (וְחַטְפָהוּ מִזְדִּינָה): וְצִי אַתְּ-שָׁטָנוּ אֲשֶׁר יִבָּא
 לְפִנֵּיךָ

לפניך) ואתה ביחסהך אתו תוכל לדעת מפיזע את
כל-הדברים דאלה אשר עליהם עתנו מתחיבים אותו;
עטלאו היהודים את-הבריו לאמר פירקן דיא: וירמו⁹
הנגןן לפולום לדבר ונין ויאמר יין אשר ידעתי כי
זה בטה שנים שופט אתה לעם זהה הנני מצטדק
על-ענני ולבי בטוח: אתה תוכל לדעת אשר לא¹¹
עבורי יותר משנים עשר יום מעט עלותי ירושלים
להשתחות: ולא במקדש מצאנו מתחבח עם-איש¹²
אורטער מהויה בעט ולא ברתי בנסיות ולא בעיר:
בם אין להם ראה למחשבים אותו: אבל אחד¹³
את מודה אני לפניך כי בהריך היה אשר יקרהך
בשם בת בה אני עבר את-אליה אבותינו בהאמני
בקיל-הברוב בתורה ובביבאים: ואקה לאלהם כי¹⁵
עתידה להיות תחת המטים לצדיקים ולרשעים אשר
גסדים יחפילה: לבן אני עמל להיות תמים-לב עם¹⁶
אליים ואדם תמיד: ומקין שנים רבות באתי להבאי¹⁷
נדבות לעמי ולהקריב קרבנות: ובאלה מצאנו¹⁸
אנשים יהודים מסcia אחרי הטערי במקדש לא
בהתונדים ולא במהויה: אשר עליהם קיה לעמד¹⁹
פה לפניך ולענות בי אסיטש להם דבר ריב עלי: או²⁰
אליה בעצם נגידנא מהמצאו כי עול בעמדי לפני
סנהדרין: בלתי אסידבר האחד הזה אשר קראתי²¹
בעמדי בחוקם כי על-תחת המטים אני נධון היום
לפניכם: ויהי בשמע פיליכם את-הדברים דאלה²²
ונבר את-דיעם לעת אחרית כי עני הדריך הזאת נודע
לו היטב ויאמר ברדת אליו לסייע שר האלף אשפט
משפטכם: ויצו את-שר המאה לשום את-פולום²³
בmeshmer ולקחת לו רוחה ולבלהו מנע איש מפזעינו
משרת

24 **מִשְׁרַת אֹתוֹ וּמִבָּא אֵלֶיךָ:** **וְאַחֲרֵי יְמִים אַחֲרִים בָּא פִּילִיכָס הָוָא וְדָרוֹסָלָה אֲשָׁטוֹ וְהָיא יְהוּדִית וַיַּשְׁלַח לְקָרָא לְפּוֹלוֹס וַיִּשְׁמַע אֵלֶיךָ עַל־דָּבָר הַאֲמֹנוֹת בְּמִשְׁיחָה: נָהָיו בְּדָבָרָו עַל־הַצְּדָקָה וְעַל־הַפְּרִישָׁות וְצָלָה־הַדִּין הַעֲתִיד לְבוֹא וַיָּחֶרֶד פִּילִיכָס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְךָ־נָא עֲתָה וְלַכְשָׁאָפָנה אֲשָׁוב לְקָרָא־אַלְךָ: וְהָוָא מִקְוָה לְפּוֹלוֹס כִּי וַתִּזְלַל שָׁחָד לְמַעַן וַתִּרְדֹּז וּבְעַבְור זֶה קָרָא לוֹ פְּעָמִים הַרְבָּה וַיְדַבֵּר עַמוֹּ: 25 נָהָיו מִקְזֵן שְׁנַתִּים יָמִים וַיָּקָם פְּרָקִים פְּסָטָום תַּחַת פִּילִיכָס וּפִילִיכָס חָפֵץ לְהַרְאֹת חָסֵד אֱלֹהִים וְלֹא הַתֵּיר אֶת־פּוֹלוֹס מִבֵּית הַאֲסָרוִים:**

25 **וַיָּבֹא פְּסָטָום אֱלֹהִמְרִינָה וַיַּצְלַח אַחֲרֵי שְׁלַשָּׁה יָמִים כָּה 2 מִקְוָסְרִין לִירוּשָׁלָם: וְהַלְּהָו הַגְּדוֹלָה וְרָאשֵׁי הַיְהוּדִים 3 הַזְּדִיעָה אֶת־דִּיבָרָם עַמְּ-פּוֹלוֹס: וַיַּפְצַרְדוּבָו וַיִּשְׁאַלְוּ מִמְּנָה לְעִשּׂוֹת חָסֵד עָפָהָם לְהַבִּיאוֹ יְרוּשָׁלָם וְהַמָּה מַתְנַכְּלִים 4 אֲתוֹ לְהַמִּיתָו בְּדָרְךָ: וַיַּגְדֵּל לְהָס פְּסָטָום בַּרְעַצּוֹר פּוֹלוֹס 5 בְּקִיסְרִין וְגַסְדְּנָא יָשַׁיב שְׁמָה בְּקָרְבוֹ: וַיֹּאמֶר לְכָנָן יְהֻדָּה אֲתִי הַעֲצָזִים שְׁבָכָם וְאַמְּדִישׁ מָאוֹם בְּאִישׁ הַזֶּה יַעַנוּ בּוֹ: 6 וַיָּשַׁב בְּתוֹכָם * לֹא יוֹתֵר מִמְּנִים שְׁמָה אוֹ עֲשָׂרָה וַיַּרְדֵּ אלְ-קִיסְרִין וְמִפְּרַתְּחָת יָשַׁב עַל־כִּסֵּא הַמִּשְׁפָט וַיַּצְאֵ לְהַבִּיא 7 אֶת־פּוֹלוֹס: הוּא בָּא וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר יְרֹדוּ מִירוּשָׁלָם סְבָבָהוּ וַיַּאֲשִׁימֵו אֶת־פּוֹלוֹס אֲשְׁמוֹת רַבּוֹת וְקַשּׁוֹת אֲשֶׁר 8 לֹא־יִכְלֹו לְהַבִּיא רָאֵה עַלְיהָן: וְהָוָא הַצְטָדָק לְאָמֵר לֹא־חִטְאָתִי בְּמַאוֹמָה לֹא לְדָת הַיְהוּדִים וְלֹא לְמִקְדָּשׁ וְלֹא לְקִיסְרָה: וּפְסָטָום בְּחַפְצָיו לְהַרְאֹת חָסֵד אֱלֹהִים וַיַּעֲנֵן אֶת־פּוֹלוֹס וַיֹּאמֶר הַתְּחַפֵּץ לְעַלְית יְרוּשָׁלָם לְהַשְׁפָט 10 עַל־אֱלֹהָה לְפָנֵי שְׁמָה: וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס לְפָנֵי כִּסֵּא מִשְׁפָט**

6. 25. נָא יוֹתֵר מִטְּבָרִים צְשָׂרָה.

שלקיסר אני עומד ושם אודה נחון לא ברעתן ליהודים
 כאשר ידעת היטב גמראה: אם ברעתן ונשבבי דבר 11
 משפטנות בלאחשך נפשי מפוחת ואם אקדמי דבר
 מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנירני אל
 קם אתיקיסר אני קורא לדיני: ווועץ פסודות עם- 12
 יוצאי ויען אותו לאמר אתיקיסר קראת אלקיסר תלך:
 ויהי מכיון ימים ונרדן אנרכם המליך וברוניקה 13
 אלקיסרין לשאל לפסודות לשלים: ויהי בראשם כראבוי להם 14
 הימים שם ומספר פסודות לממלך אתייריב פולום לאמר
 הנה איש אסור במקומ הזה אשר פיליכם השאירו
 אחריו: ובאותה בירושלים דבריו אליו ראש הבתים 15
 ווקני היהודים על-אדוקיו ויבקש ממי להרשו:
 ואמר אליהם כי אין לך הרומים להונדר איש בטרם 16
 יעמוד הגען בפני טענו ונתקלו מקום להצדיק מך
 השטנה: ולכון באשר בא הכה חשתי ולא החטהור 17
 כי מחרת היום ישבי על-כפה המשפט ואצה
 להביא את־האיש: ויעמדו שטנו ולא־הונדו עליו דבר 18
 רע מה־שחשתי בו: ורך הוא להם דברי ריבת 19
 עליו בעני עבודה אלהים ועל־מת אחד ישוע שמו
 אשר אמר עליו פולום כי הוא כי: וופלא ממי הדבר 20
 הזה למשפט ואמר חפץ אתה ללבת ירושלים
 ולהשפט שם על־אללה: וישאל פולום להונדו במשפט 21
 עד־צאת משפטו מלפני אנטוינוס ואזה לטרמו עד־
 אשר אשלח אותו אלקיסר: ויאמר אנרכם אל-פסותם 22
 גמראני חפץ לשמע את־האיש ויאמר מחר תשמעו:
 ויהי מחרת כבאו אנרכם וברוניקה ברוז 23
 גדויל ויבאו אל־אלם המשמעת חפה ושרי האלף ונגיד
 העיר וצאו פסודות נביאו אתייריב: ויאמר פסודות 24

אנרפס המלך וככל-האנשים אשר אתם פה אנטן הגכם
ראם את-האיש אשר בעברו פגעו-בי כל-המן
היהודים נס-בירושלים ונס-פה ויעקו שלא ראוי לו
שיהו עוד: ואני באשר הבהיר בו שלא-אעשה דבר
שיהו עלי חיב מיתה ונס-הוא קרא את-אנסתום
לידינו יעצמי לשלח אותו שמה: אך אין לי לכתוב עלי²⁵
הבר נבון לאדני וב עבר זו את הביאתי לפניכם וביתר
לפניך המלך אנרפס למן יחקר וידעת מה אכתוב:²⁶
כפי לאיתך בצעני לשלווה אסיר ולא אודיע נס את-²⁷
עלילת הדברים אשררשמו לו:

ויאמר אנרפס אל-פולום נתן לך לדבר بعد נפשך כי
או יצתק פולום נוישט את-ידו ויאמר: מאשר אני
נפשי המלך אנרפס כי לפניה אצתק היזם על-בל
אשר-טענים עלי היהודים: כי אתה יודע היטב באלה
המנגנים והשאלות אשר בין היהודים ועליכם שאלה
מאתק לשמעarti הארץ רוחך: הנה דרכי מנורי
אשר התחלבתיך מאי בתוכך עמי ובירושלים דעתים
אותה כל-יהודים: כי מימים ראשונים ידענו אם-
ירצוי להצד כי בפרש התנהנתי על-פני הפת המקברת
bijouter בעבודתנו: ועתה אני עומד להשפט על-תקות
ההבטחה אשר הבטיח לאלהם את-אבותינו: אשר
שנים עשר שבטים מיהלים להגיא לה בעבדם אחד
זהה תמיד יומם ולילה על-דבר התקות הואת המלך
אנרפס היהודיים מבקשים לחובני: מהיע ולא
בעיניכם כי האלים ייחה מותים: הנה לפנים אני
חשבתי לדבר דין לצריך את-ישראל ישע הגורי עד-²⁸
מאר: כאשר עשיתם בירושלים ונס-קדושים רבים
אני הסגרתי לבתי כלאים בראשות אשר קיבלתי מאר
ראשי

ראש הפלניות ועם הזריגיהם רציתיו: ובכל בתי י
 כנסיות יסרתוי אתם פעמים רבות ואנשטים לנדר
 אהיללה בהם עד מאה וארדפס עד לערבים אשר חוצה
 לארץ: וזה בלבתי על דבר זה לדמשק ברשות ¹²
 ראש הבתים ובמצותם: וארא אידי המלך לעת ¹³
 צהרים בדרך והנה אור צח מוחר המשמש אשר משימים
 גנה מסביב עלי ועל החלבים אתי: ונפל כלנו ארצה ¹⁴
 ונשמע קול מדבר אליו בלשון עברית לאמר שאל
 שאל לפה תרדיין קשה לך לבעת בדבעתה: ואמר ¹⁵
 מי אתה אידי ויאמר אני ישוע אשר אתה רדף:
 אבל קום ועמד על רגליך כי בעיר זאת נראית אלך ¹⁶
 בעבור אחריך לך לשרת ולעד הדברים אשר דאות
 ואשר ארצה: בהצליל אתה טריכם ומונרכיהם אשר ¹⁷
 אשליך עתה אליהם: לפתח את עיניהם למען ישבו ¹⁸
 מהשך לאור וمعد השטן אל האלים והאמינו ונסלה
 להטאתם והיתה להם הפלה בתוך המקדשים: על ¹⁹
 בן המלך אנרפס לא המריתי את הרמראה אשר ראיyi
 מן השמים: כי אם קראתי ראשונה לישבי دمشق ²⁰
 וירושלים ובכלי הארץ והודה וגם לנו אמר הנחמו
 ושובו אל האלים ועשו מעשים ראויים לחשובה:
 ובכלל הדבר הזה תפישו אני יהודים במקדש ויבקשו ²¹
 להמיתני: והאלים היה בעורי וער-הום הנה עמר ²²
 אני ומיד לפני קטן גהיל ואני מרבר דבר זולתי
 הדברים אשר הנידו הנבאים ומשה בדעתדים מה
 לבא: שעתיד המשיח להצעות ולקום ראשון מין ²³
 המתים להפין אור בעם ובנויים: וזה היא ²⁴
 מצטדק בזאת ויראה פסטום בקהל ניזל לאמר הנך
 משתגע פולום רב הפלמוד חביבך לידי שגנון: ויאמר ²⁵
 פולום

פּוֹלּוֹם אֵינִי מְשֻׁגָּעַ פֶּסְטוֹם הַאֲדִיר כִּי אָסְדוּבָּרִי אֲמָת
 26 וְטַעַם אָבִיעַ: כִּי הַמֶּלֶךְ יֹדֵעַ אֶת־אֱלֹהָה וְעַל־זֹאת בְּבִטְחוֹן
 אַנְּיִ מְדָבֵר אֶלְיוֹ כִּי אָחַשְׁבָ שֶׁלְאַנְגָּלִם מִמֶּנּוּ דָבָר מִן־
 27 קְדָבָרִים קְאָלָה כִּי לְאַבְקָרוֹן וּוֹיתָ נְعַשְׂתָה זֹאת: הַמֶּלֶךְ
 אָנְרָפָס הַמַּאמְנָן אַתָּה בְּנֵבִיאִים יָדַעְתִּי כִּי מַאמְנָן אַתָּה:
 28 וַיֹּאמֶר אָנְרָפָס אֶל־פּוֹלּוֹם עַד מַעַט וַיַּתְהִיתִי לְהִוָּת
 29 נִצְרִי: וַיֹּאמֶר פּוֹלּוֹם אַבְקָשָׁה מְאַלְהִים אֲשֶׁר בְּקָרּוֹב אָוֹ
 בְּרָחוֹק לֹא אַתָּה לְבִדְקָה כִּי נִמְצָא בְּלִיהְשָׁמְעוֹת אַתָּה יְהוָ
 30 כְּמוֹנִי וּלְתִי הַמּוֹסְרוֹת הָאֱלָה: וַיֹּהֵי בְּרָבוֹ הַדָּבָר הַזֶּה
 31 נִיקָם הַמֶּלֶךְ וּבְהַגְּמֹן וּבְרִנִּיקָה וּבְיִשְׁבָּים אַתָּם: וַיָּבֹא
 הַמְּהֻרָה וַיֹּרֶבֶר אִישׁ אֶל־הַרְעָתוֹ לְאָמֵר הָאִישׁ הַזֶּה לֹא־
 עָשָׂה דָבָר אֲשֶׁר יְהוָה עַלְיוֹ חִיבָּה מִתְהָ אוֹ מּוֹסְרוֹת:
 32 וַיֹּאמֶר אָנְרָפָס אֶל־פֶּסְטוֹם הָאִישׁ הַזֶּה יִבְלֶל לְצַאת חָפֵשִׁי
 לֹא לְאָקֵרֶב אֶת־קִיסְרֵנוּ לְדִינוּ:

27 וּכְאַשְׁר נִגְמַר דִּינֵנוּ לְעַבְרָה בְּאָנְגָה אֶל־אַיטְלִיא כו
 מִסְרוֹ אֶת־פּוֹלּוֹם וּמִקְצַת אָסִירִים אַחֲרִים אֶל־שָׁר
 2 הַמְּאָה לְגַנְדָּר אֲנִסְטוֹם וּשְׁמוֹ יוֹלִים: וְגַנְדָּר בְּאָנְגָה
 אֲדְרָמְטִית * נִבְנָה לְלֶכֶת עַל־פְּנֵי חֹוף אָסִיא וּנְעַבְרָ
 הַיּוֹמָה וַיֹּהֵי אֶתְנוּ אֲרִסְטְּרָכּוֹם מִקְדָּמָן מִן־תַּסְלִוִּיקָוּ:
 3 וּמִפְּנַחַת הַגָּעֵנוּ לְצִידָן וּוֹלִים עָשָׂה חָסֵד עַמִּפּוֹלוֹם
 4 וַיֹּחַזֵּק לוּ לְלֶכֶת אֶל־מִזְדָּעָיו לְמַעַן יִשְׁיבָוּ נְפָשׁוֹ: וְגַנְדָּר
 מִשְׁם וּנְעַבְרָ בְּסִבְבּוֹת קִיפְרוֹס כִּי דָרוֹחוֹת הָיוֹ לְגַנְדָּנוּ:
 5 וּנְעַבְרָ אֶת־הַיּוֹם אֲשֶׁר לְפָנֵי קִילִיקָא וּפְמַפְּלִיא וְגַנְבָּא
 6 אֶל־מִזְרָא אֲשֶׁר בְּלוֹקָא: וַיַּמְצָא־אָשָׁם שֶׁר הַמִּאָתָה אֲנִיה
 אַלְכְּסָנְדרִית בָּאה לְאַיטְלִיא וַיַּעֲבִידֵנוּ אֶל־הַוְּקָה:
 7 וְהָאָנְגָה הַלְּכָה בְּכָבְרוֹת יָמִים רַבִּים וְאַחֲרִי אֲשֶׁר גַּעַנְנוּ

ובאנו אל-AMIL קג'דים לא הניחנו תרומת לחות אל-
הובשה ונעבר מצד קרייטי על-פני הר סלמוני: ואחרי ⁸
אשר עברנו בתקאות באנן למקום אחד קלי לימנים שמי'
וקרוצקה לו עיר ושםה לפיא: ויהי מקץ ימים רביהם ⁹
הגיעה עת הספינה לירדי הים כי נסחצום כבר עבר
מיורה אתם פולום: ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי ¹⁰
בליכתנו תרעה אדריזון ונוק נדול לא למושא ולאניה
לבד כי אסנים לנפשותינו: ושר המאה שמע אל-רב ¹¹
ה Abel ואלבעל האניה ואל-דברי פולום לא שמע:
ובאשר החוף לא טוב לעמראבו ביום הסתו יצץ הרבהים ¹²
לעבר משם כי אמרו אולי נובל הגיע לפניכם וישבנו
שם ביום הסתו והוא חוף בקריטי פונה לפאת דרום
מערבה ולפאת צפון מערבה: ורוח נשבת לאות פר ¹³
הדרוז והם חשבים שתצליח עצמתם וילו העוגן ויעברו
לעמת שפט אי קרייטי: וכמעט אחר בן ותפגע ¹⁴
באי רוח נחשל אשר אוריקליון יקראלה: ותטרף ¹⁵
הania ולא-יכלה לעמוד נגד הרות ונורף יידינו ממעה
ונזרף: ותרץ האניה אל- עבר אי-קטן קלודה שמו ¹⁶
וכמעט לא יבלנו לאלו העברה: ואחרי משבם אוריה ¹⁷
אליהם הביאו לעורתם כל-אשר השינה ידים ויחבשו
את-ךפני האניה ומיראתם פניפלו אל-בין רכבי החול
הורידו את הקלוות ונעבר הלאה: ויהי הסער הולך ¹⁸
ומער עליינו ומחרה הטילו את-המשא אל-הים:
וביום השלישי * הטילו בידיהם את-כל האניה אל- ¹⁹
הים: ויהי ימים רבים גם-השמש גם-הכוכבים לא ²⁰
נראו ותסערה חזקה עליינו עד-מאר ותקרת ממען כל-

21 תקונה: ופּוֹלָם עַמְדָה בְּתוֹלָם אֶחָדִי לְאֲרִיכָם בְּצָוָם
 ויאמר אֲנָשִׁים לו שְׁמַעַתְם אֵלִי וְלֹא יִצְאָתֶם מִקְרִיטִי כִּי
 22 אֹזֶן לְאַקְרָבָה הַטָּקָה הַוָּה בְּמַרְיִיכָם: וְעַתָּה אַנְיָ אָמַר
 אֲלֵיכָם חֻזְקָה וְאַמְצָא כִּי לֹא-תָאָבֶד נֶפֶשׁ מִכָּם בְּלֹתִי
 23 הָאֱנִיה לְבָדָה: כִּי-בְּלִילָה הַוָּה נָצַב עַלְיָ מֶלֶךְ
 24 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-לֹו אָנְכִי וְאַשְׁר אַנְיָ עָבֵד אָתוֹ: ויאמר
 אֶל-תִּירָא פּוֹלָם עוֹד עַמְוד תָּעִמֵּד לִפְנֵי קַיסְר וְעַתָּה
 הַנָּהָ נִתְּנָלָךְ הָאֱלֹהִים אֶת-כְּלִיחְלָכִים אֶתְךָ בָּאֱנִיה:
 25 עַל-פָּנֵן אֲנָשִׁים חֻזְקָה וְאַמְצָא כִּי מַאֲמִין אַנְיָ לְאֱלֹהִים כִּי-כֵן
 26 יְהִי כְּאָשֵׁר נִאמֵּר אֵלִי: אֵיךְ דְּשָׁלֵךְ נִשְׁלֵךְ אֶל-אֶחָד
 27 הָאִים: וַיְהִי כָּבוֹא לִיל אֶרְבָּעָה עַשֶּׂר לְטַלְטוֹלָנוּ
 בַּיּוֹם אֶדְרִיאָה כְּחִצּוֹת הַלִּילָה וַיַּחֲשַׁבְיָ הַמְּלָחוֹם כִּי-לְרַבָּה
 28 לְהָם יִבְשַׁת: וַיַּרְיִדוּ אֶת-הָאָגָּד וַיַּמְצָאוּ עַמְקָה דַּיָּם
 עַשְׂרִים קָוֹמָה וַיַּעֲבֹרוּ מַעַט וַיַּרְיִדוּ אֶת-הָאָגָּד שְׁנִית
 29 וַיַּמְצָאוּ קָוֹמוֹת חַמְשׁ עַשְׂרָה: וַיַּרְאֵי פָנֵר יִפְגַּע בְּשַׁעַר
 הַסְּלָעִים וַיַּשְׁלִיבּוּ מַעַל-אֶחָורי הָאֱנִיה אֶרְבָּעָה עֲוֹנִינִים
 30 אֶל-הָדָם וַיַּכְסְּפוּ לְאָור הַיּוֹם: וְהַמְּלָחוֹם בְּקָשׁוּ לְבָרָח
 מִן-הָאֱנִיה וַיַּרְיִדוּ אֶת-הַעֲבָרָה אֶל-הָדָם בְּאָמָרָם כִּי-יִשְׁ
 31 אֶת-נֶפֶשׁ לְשָׁלָחָה עֲוֹנִינִים נִסְּמַרְאָשׁ הָאֱנִיה: ויאמר
 פּוֹלָם אֶל-שָׁר הַמָּאָה וְאֶל-אֲנָשֵׁי הַצְּבָא לְאָמֵר אַסְּדָם
 לֹא-יַעֲמֹר אַתָּנוּ בָּאֱנִיה לֹא תַּוְבְּלוּ אַתֶּם לְהַעַל:
 32 וַיַּקְצִצֵּי אֲנָשֵׁי הַצְּבָא אֶת-חַבְלִי הַעֲבָרָה וַיַּתְּנַהַּה לְנֶפֶל:
 33 וְהַפְּלִקְרָטָם יָאֹר וַיַּבְקַשׁ פּוֹלָם מִכָּלָם לְטַצְּסָם-לְחַם
 לְאָמֵר הַיּוֹם יוֹם אֶרְבָּעָה עַשֶּׂר אֲשֵׁר חַבְיתָם בְּצָוָם וְלֹא
 34 טַעַמְתָּם לְחַם: עַל-פָּנֵן קָרְאָ אַנְיָ אַתֶּם לְטֻעם לְחַם כִּי
 הוּא לְתַשְׁוֹתָתְכָם כִּי אִישׁ מִכָּם לֹא-יַפְלֵל מִשְׁעָרַת רָאשׁוֹ
 35 אַרְצָה: הוּא דָבָר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֶלְהָ וְהָוָא לְקַח
 אֶת-הַלְּחָם וַיַּדְחֵה לְאֱלֹהִים לִפְנֵי כָּלָם וַיַּבְצֵעַ וַיַּחַל
 לְאָכֵל

לאָכל: וַיַּאֲמַץ לְבֵב בְּלִם וַיַּטְעֶמוּ אָכֵל גַּסְ-הַטָּה: 36
 וְאַחֲנָנוּ כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר בָּאָדָה קָמָתִים וְשָׁבָעִים וְשָׁלֹשׁ: 37
 וַיַּאֲכַלּוּ לְשָׁבָעָה וַיְקַלּוּ מִעַל-הָאָנָה וַיְטִילוּ אֶת-הָאָנָה 38
 אֱלֹהִים: הַבָּקָר אָזְר וְהַס לֹא הַפִּירָה אֶת-הָאָרֶץ אָכֵל 39
 רָא כִּמְפַרֵּץ הַיּוֹם וְחוֹף לוֹ וַיַּעֲצֹז לְנַתֵּן אֲלֵינוּ אֶת-הָאָנָה
 אִם-יוֹכֵל: וַיַּגְדַּע אֶת-הַעֲגָנִים וַיַּעֲזֹבּוּ לִים וַיִּמְרָא 40
 גַּס-אֶת-מִתְּחִרִי הַמְּנֻהָנִים וַיַּפְרַשׁ מִפְרָשׁ הַתְּלָחָן אֶל-פָּנָי
 הַרְוחָח וַיַּבְקַשׁ לְבָא אֶל-הַחֹזֶף: וַיַּפְגַּע בָּמָקוֹם אֲשֶׁר 41
 הַיּוֹם מְשִׁנִּי עַבְרִי וַתַּרְבִּקְרְבָוּ דָאָנָה וַתַּעֲמֹד רָאשָׁה לֹא
 יָעוּ וְאַחֲרִיתָה נִשְׁבָּרוּ מְשֹׁאוֹן הַגְּלִים: וַתַּהַרְעִזְתָּ אַנְשֵׁי 42
 הַצָּבָא לְהַמִּת אֶת-הָאָסְרִים פְּרִישָׁה אִישׁ מֵהֶם וְגַמְלָטָה:
 וְשֶׁר הַמִּאָה הַפִּצְצָה לְהַצִּיל אֶת-פּוֹלִים וַיַּנְאָ אֶת-עַצְתָּם 43
 וַיֹּאמֶר הַדָּע לְשָׁחוֹת יָד וַיַּעֲבֵר לִיְבָשָׁה בְּרָאשָׁה
 וְהַנְּשָׁארִים אֶלְהָה עַל-קְרָשִׁים וְאֶלְהָה עַל-שְׁבָרִי דָאָנָה:
 וַיַּהַרְכֵּן וַיַּמְלַטּוּ בְּלִם אֶל-הַיְבָשָׁה: 44

בָּחָ וּבְאָשֶׁר נִמְלְטָנוּ נִזְדַּע לְנוּ בַּיְ-שֵׁם דָאִי מִלְטָה: 28
 וְהַלְעִים לֹא הַמְשִׁיטוּ חַסְכָּם עַמְנוּ כַּרְבָּעָרוּ אַשׁ וַיַּאֲסַפְּוּ 2
 אֶת-כָּלֹט אֲלִידָם מִפְנֵי הַגְּשָׁם הַזּוֹד וּמִפְנֵי חַפְרָה:
 וּפּוֹלִים אַסְפָּף לֹו עַרְמָת קָצִים וַיַּשְׂמַח עַל-הַמּוֹקֵד וַיַּצָּא 3
 אֲפָעָה מִפְנֵי הַחָם וַיַּאֲחַז בְּיָדוֹ: וַיַּדַּאוּ הַלְעִים אֶת- 4
 הַשְּׁרֵץ תָּלִי עַל-הַדָּוָן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-הַדָּעָה אַכְנָן רָצָח-
 הָאִישׁ דָּהָה בְּגַמְלָטָה מִן-הַיּוֹם וְרָחֵךְ נִקְם לְאַדְגָּת לֹו 5
 לְחַזְתָּה: וַיַּנְעַר הַשְּׁרֵץ מִעַל יָדוֹ אֶל-הַזָּקָד הָאָשׁ וְלְאַתְּרָעָ 6
 לֹו: וְהַם הַזְּהִלְוִו לֹו אֲשֶׁר צָבָה נִפְטוּ אֹו-יִפְלֵ מַת 6
 פְּתָחָם וַיְחִילוּ עַד-בּוֹשׁ וְהַגָּה לְאַקְרָהוּ כָּל-אָסְוָן וַיַּהַפְּךָ
 לְבָם וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים הוּא: וּבְסַבִּיבִי הַמָּקוֹם הַהוּא שְׂרוֹת ?
 אֲשֶׁר לְרָאשׁ אֲנָשֵׁי דָאִי וְשָׁבָנוּ פּוּבְּלִיּוּם הוּא הַבִּיא אַתְּנוּ
 לְבִתְוֹ וַיַּכְלְפֵל אַתְּנוּ בְּמַבְּבוֹ שְׁלֹשָׁת יָמִים: וְאַבְיָ 8
 פּוּבְּלִיּוּם

פובלזום נפל למשכב בקדחת ובמחלות חמימות ויבא
 אליו פולום ותפלל וישם עליו אתוּדי וורפאו;
 9 ואחרירין באו נסחולים האדרים אשר בא וירפא;
 10 ויכברנו כבוד גודל ונלבתו משם ספקו לנו כי
 11 צרכנו: ואחרי שלשת חזרים עברנו משם
 באניה אלכנדרית אשר עמדה בא בימי הפטו ואת
 12 הנלה התאומים: ונבא אל-טרקיס ושביהם שלושת
 13 ימים: משם ספנו ונבא אל-דנין וב座谈 רוח דרוםית
 14 ביום הפטרת פאו ביום השני אל-פוטולי: ושם
 מצאו אחים ונבקשו מפש לשבת אתם שבעת ימים
 15 ובכן הלבנו אל-רווי: וישמעו רחים ברבים אנחנו
 ונצאו משם לקרהינו עד לשוק אפיקים ועד שלשת
 החריות ונרא אתם פולום ויודה לאלים ותחזק:

16 ואחר פאו אל-רווי (העיר שער הפטה אתחרים
 אלשר האבא ו) לפולום הגיה לשבת לבדו עצה
 17 האבא השמר אותו: והוא מקין שלשת ימים וקרא
 פולום אליו את-ראשי היהודים ויקחו אליו ואמר
 אליהם אנשים אחים לא מעלה מעלה בעמן ובחקות
 אבותינו ויאסרו בירושלים וימסרנו לידי הרומים;
 18 הם אחריו קרם אותו אמרו לתוריini כי לא מצאו לי
 19 משפט-דין: והיהודים קמו כי ואדי מברח לקרה
 20 אתקופר לדיני ואין בלבבי לשטון אתחעמי: ובעבור
 זה קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בכלל
 21 תקوت ישראל אסור אני בפבל דזה: ויאמרו אליו לא
 נתנו לנו אנרות הארץ יהודה על-אדותך ולא בא הנה
 אחד מങחים אחים אשר הגיד אודבר עלייך דבר רע:
 22 אמנים חפצים אנחנו לשמע אתחער בלבבך כי נדע
 23 לנו אשר בכל מקום יריבו אל-הפתה זאת: וישמו

לֹא מזער ויבאו אליו רביהם אל-מלון ריעד ביהם נבר
 אתרמלכות אליהם יוכח להם עניין ישוע מתחורת משה
 גאנדרנבייאם מבקר עד-ערב: ויש אשר שמעו אל-²⁴
 דבריו ויש אשר לא האמין: ניחי כי חלקי בדעתם
 ננט וילכו לדרךם ופלוום מלבר רק מהבר היה היטב
 דבר רות הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר:
 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמע ואל-תבין וראו ראה
 ואל-תפּרְעָה: כי שנן לב העם הזה ואנו בבר ואת-²⁵
 עני השע פנ-יראה בעינו ובאנו ישמע ולכנו יכין
 ושב ורפאתינו: לכן דע כי אל-הנאים נשלחה תשועת
 אליהם והמה ישמעו: (ニיחי מדברו אתה ויעברו מעליין
 היהודים ויתעכחו קרבא איש עסירהו): ופלוום ישב
 שניתים ימים בביתה אשר שכרכלו ויקבל את כל-²⁶
 הבאים אליו: ונקרא אתרמלכות האלים וילמד את-²⁷
 דרכי ישוע הפסיח אדני בלי כל-פחד ואין מנע: